

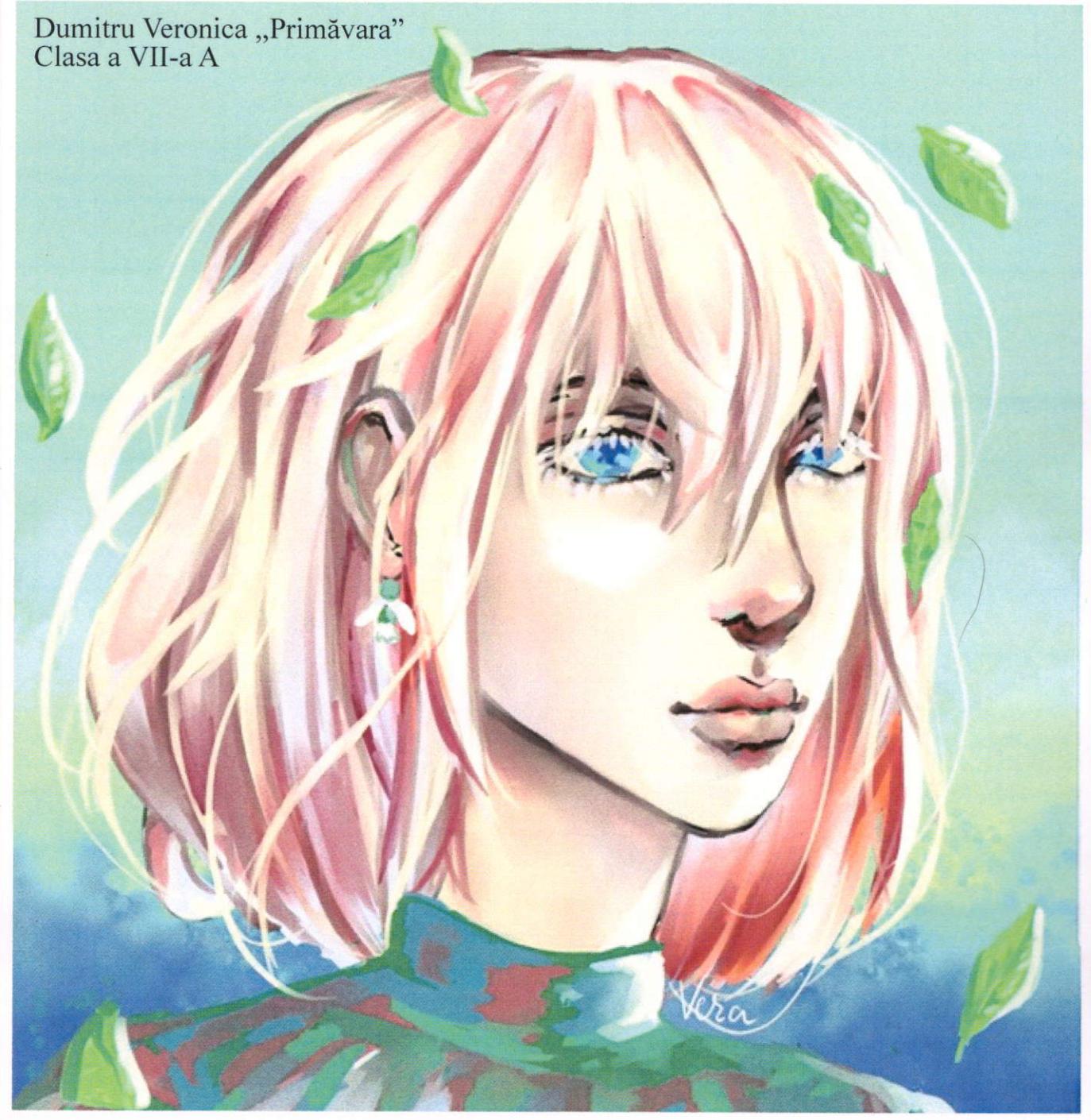
Gimnasium

Nr. 34, Iunie 2021

Revistă editată de Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Dumitru Veronica „Primăvara”
Clasa a VII-a A

DIN SUMAR:

- ✓ REALITATEA CARE NE ÎNCONJOARĂ
- ✓ ALTFEL DE LECTII
- ✓ REUȘITE ȘCOLARE ÎN PANDEMIE
- ✓ VÂRSTA COPILĂRIEI
- ✓ GÂNDURI, SENTIMENTE ȘI EMOȚII
- ✓ REBUSURI, GHICITORI, CURIOZITĂȚI

CASETA REDACȚIEI:

Coordonatori:

Prof.înv.primar Mihai Emil
Prof.înv.primar Stoicescu Elisabeta
Prof. Petranici Diana
Prof. Vasile Georgeta

Tomescu Karina - clasa A V-a B
Cîrnu Ingrid - clasa A VI-a B
Dumitru Veronica - Clasa A VII-a A
Papacioc Rareș - clasa A VIII-a A

Colaboratori:

Dumitru Radița, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Zamfirache Ioana, Oancea Laura, Nicula Mariana, Alexe Viorica, Nae Florica, Vasiloiu Roxana, Vlad Roxana, Dragu Ștefania, Arghiroiu Steluța, Manea Georgeta, Neculai Ion, Tutelcă Gina, Moroiu Cerasela, doaga Tudorița, Negroiu Ioana, Dobre Emilia, Bîcă Cornel, Brașoveanu Ionela, Chioveanu Alina, Hagianu Adriana, Petranici Diana, Dragomirescu Anișoara, Bâtrâncea Victorija, Răduță Georgeta, Râncă Nicoleta, Ionescu Sorana, Bordei Alina, Filipache Carmen, Stoica Georgia, Stoica Liliana (Bibliotecar)

ECHIPA MANAGERIALĂ: Prof. Iordache Fabiola - director
Prof. Vasile Georgeta - director adjunct

Revistă avizată de Inspectoratul Școlar Județean Ialomița,
cu numărul de înregistrare: 190/30.10.2019

NOI AM SCRIS ISTORIE

12 MARTIE 2020

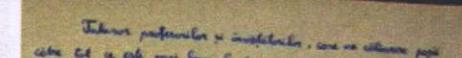
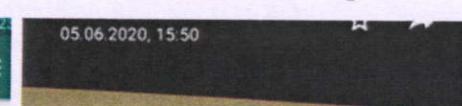
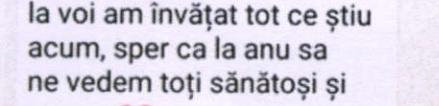
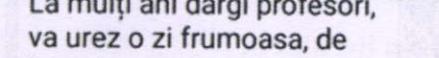
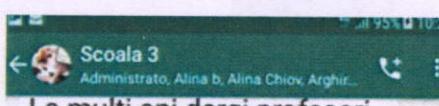
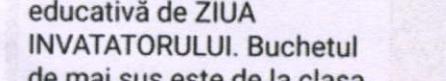
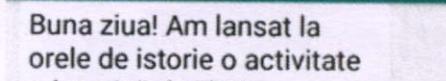
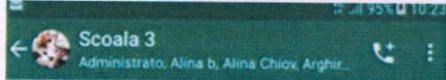
După o ședință a Consiliului profesoral, am primit o adresă de la Inspectoratul Școlar Județean Ialomița: „...cursurile se suspendă pentru o perioadă de 14 zile....”.

Așa a început totul. O perioadă incertă, în care cu toții eram bulversați de știrile care veneau. Nu știam ce va fi în următoarea zi, ce se va întâmpla cu copiii, cum vom recupera materia, cum se vor derula lecțiile, cum vom desfășura toate activitățile planificate, cum vom pregăti copiii de clasa a VIII-a pentru Evaluarea Națională...

Întrebări fără răspuns. Luate pas cu pas, s-a găsit rezolvare pentru toate: anul școlar nu se anulează, fiecare școală trebuie să identifice o modalitate de a continua actul didactic, și cel mai important- elevii clasei a VIII-a să poată susține Examenul Național.

Așa am ajuns să transferăm activitatea didactică în mediul online și toate întâlnirile dintre cadrele didactice să devină virtuale. Ceva inedit pentru profesori, elevi, părinți. Greul l-am dus împreună, dar cu multe satisfacții. Cadrele didactice au reușit să urmeze cursuri de perfecționare în domeniu, elevii(mult mai obișnuiți cu mediul online)ne-au surprins cu capacitatea lor de adaptare, iar părinții au făcut eforturi să susțină această stare pentru binele copiilor lor.

Elevii au apreciat eforturile cadrelor didactice pentru care au transmis mesaje inedite într-un mod aparte:

Așa s-a conturat platforma GSUITE a Școlii Gimnaziale Nr.3 prin intermediul căreia s-a mers mai departe:

15:09

4G

Google Classroom

Dirigentie 7D

24 de studenți

CANCELARIA VIRTUALA

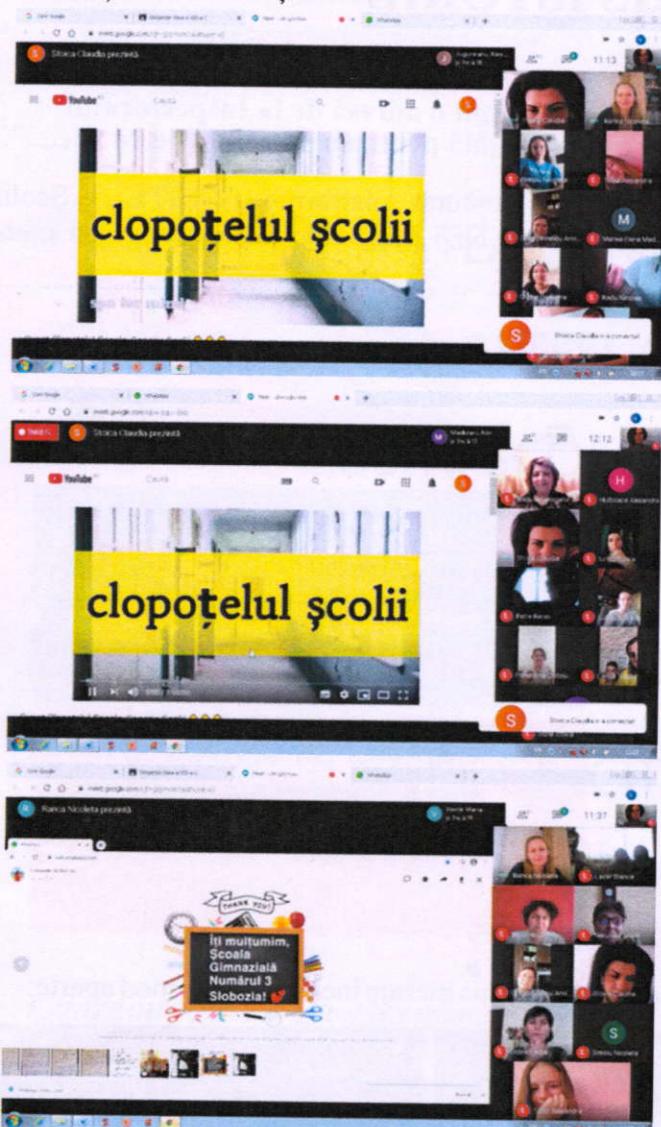
SCOALA GIMNAZIALA NR. 3 SLOBOZIA

52 de studenți

Gimnasium

Finalul de an școlar pentru clasa a VIII-a a fost inedit și foarte emoționant:

Examenul de Evaluare Națională s-a derulat în condiții de excepție:

Curtea școlii pregătită pentru distanțarea elevilor

Așa s-a încheiat anul școlar 2019-2020.
și așa a început anul școlar 2020-2021:

CHIPURI DE ÎNGER...

I-am întâlnit prima oară în anii '90, cand eram elevă practicantă a Liceului Pedagogic.

După cincisprezece ani i-am revăzut la diverse activități la nivel județean, inspector școlar pentru învățământ primar fiind pe atunci.

I-am cunoscut însă, cu-adevărat, la zece ani distanță, în calitate de director al Școlii Gimnaziale Nr. 3 Slobozia, o școală pe care o clădiseră cu profesionalism.

Cu ochii minții îi văd pe fiecare-n parte acum: Briotă Lica, Cristea Elaria, Dragomirescu Anișoara, Ianc Elena, Ivan Elena, Lungu Gheorghiță, Manea Georgeta, Marin Floare, Marin Ion, Mihai Emil, Nae Florica, Neagu

Drăguța, Neagu Adrian, Neculae Fănela, Neculae Ion, Nicula Mariana, Păslaru Rădița.

Munca susținută, perseverența și performanța au fost coordonatele acestei generații.

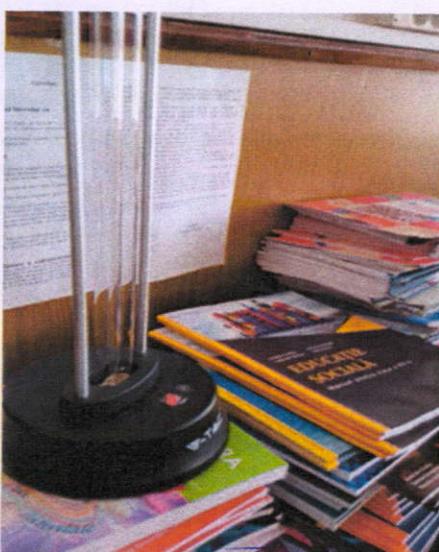
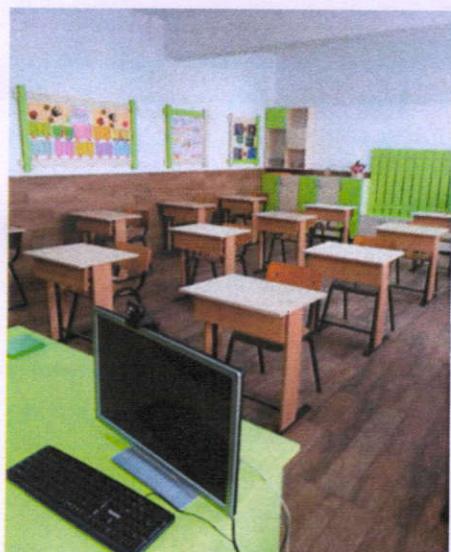
Îi privesc cu admirație și respect și...nu-mi par a fi...oameni.

Cu sufletul au transformat suflete... Cu răbdare, dăruire și tact au modelat, au alinat și au iubit.

La vîrsta pensionării...mă-nclin în fața dumneelor!

Binecuvântată a fost școala cu-aceste... CHIPURI DE ÎNGER!

prof. Claudia-Valentina Stoica

NE-A SCHIMBAT VIAȚA PANDEMIA?

Pandemia este o epidemie care se extinde pe o zonă largă, pe un teritoriu foarte mare. Poate fi vorba despre o țară, un continent sau o întreagă planetă, cum este cazul în această perioadă.

Pot spune, cu siguranță, că noul coronavirus COVID-19 a afectat marea majoritate a populației mondiale și ne-a schimbat radical modul de viață. Am avut membri din familie care s-au îmbolnăvit, persoane cunoscute care și-au pierdut viață, distanțarea a devenit o necesitate, iar echipa a alternat între a ne proteja de virus și a ne feri de oameni. Și, totuși, trăim în comunitate, iar socializarea este una dintre nevoiele noastre de bază. Societatea, așa cum o cunoaștem noi, este rezultatul traiului în comunitate, al interacțiunii cu ceilalți. Momentul în care contactul cu ceilalți a devenit pericolul principal a fost și momentul transformării drastice a vieții noastre.

Dacă în urmă cu un an puteam să ne întâlnim cu cei dragi fără să fie necesar să purtăm măști sau să menținem distanța fizică recomandată, astăzi suntem nevoiți să

limităm pe cât posibil interacțiunile pentru binele sănătății tuturor. Tot în urmă cu un an, mergeam la școală unde socializam cu colegii, puteam să participăm la diferite activități și la petreceri care ne aduceau o imensă bucurie, bucurie conștientizată cu această ocazie, a contextului pandemic. Până atunci, toate ni se păreau normale și ne consideram îndreptățiti să le primim pur și simplu.

Multe dintre lucrurile care reprezentau un gest spontan, precum mersul la film, la mall sau într-un loc de joacă sunt, cel puțin pentru o vreme, un act cântărit cu grija și întors pe toate părțile.

Un alt efect negativ al acestei pandemii asupra sănătății oamenilor este reprezentat de limitarea posibilității de exercițiu fizic în aer liber, iar asta, cu siguranță, a dus la sedentarism, obezitate și pierderea condiției fizice.

Chiar dacă pandemia ne-a determinat să ne distanțăm fizic, nu înseamnă că trebuie să trecem prin toate acestea singuri. Avem alături familia!

Mușat Stefan, clasa a V-a D

PANDEMIA ÎN VIAȚA MEA

Viața în perioada pandemiei este una dificilă pentru toți. Aceasta a venit cu multe schimbări în viața noastră în special în ceea ce privește sistemul de școlarizare.

Noul sistem de învățământ este foarte diferit față de cel obișnuit și din această cauză ne este foarte greu să ne adaptăm. Evaluările de la majoritatea materiilor nu mai sunt date în scris. Pentru a ne da note, profesorii ne ascultă, ne dau proiecte sau se folosesc de diferite site-uri.

Scoala nu este singurul lucru cu care ne confruntăm în pandemie. Din cauza noilor restricții, nu am mai ieșit din casă la fel de des. Nu m-am mai întâlnit aşa mult cu prietenii mei cum o făceam înainte. Nici la film sau la restaurant nu am mai putut merge din cauza restricțiilor. Este necesar să ieşim cât mai puțin din case și să respectăm diferite reguli pentru a împiedica răspândirea virusului.

Dar, deși perioada pandemiei este una grea pentru toată lumea, cu foarte multe dezavantaje, am învățat să fim mai precauți și grijulii și, mai ales, să prețuim mai mult momentele petrecute cu cei dragi.

Petrecând o parte din timp singuri, alături de propriile gânduri, ne-am dezvoltat mult pe plan emoțional și am realizat că știam foarte puține lucruri despre propria persoană, iar așa am avut ocazia de a ne cunoaște pe noi înșine. Astfel, ne-am dat seama de ce avem nevoie pentru a fi fericiti, iar schimbând anumite lucruri în viața noastră am ajuns să avem și mai multă încredere în noi. Cunoașterea de sine nu se referă doar la imaginea propriei persoane, ci și la modul cum percepem oamenii din jurul nostru. Aspectul nostru fizic și caracterul ne ajută foarte mult în dezvoltarea încrederii în sine, deoarece trebuie să ne acceptăm și să ne placă de noi înșine, fără să simțim nevoie de a fi aprobați de cineva. Am realizat că atunci când începem să ne cunoaștem pe noi, începem să ne iubim și să ne știm adevăratale valori.

În final, putem afirma că această perioadă, desi grea, ne-a ajutat mult în unele aspecte și ne-a dezvoltat în bine. Am realizat că doar dacă ne susținem și ne ajutăm reciproc, putem trece peste orice greutate.

Sanda Amalia, clasa a V-a C

„Generația de sacrificiu,” în context pandemic

Ne apropiem cu pași repezi către unul din cele mai importante examene din viața noastră.

Pregătirea pentru Evaluarea Națională necesită mult timp și multă muncă, iar în contextul actual tuturor ne este greu. Lecțiile on-line sunt obositore atât pentru noi, elevii, cât și pentru domnii profesori. Cu toate acestea, dumnealor se implică extrem de mult în procesul de învățare, ajutându-ne să asimilăm informațiile mai ușor, prin intermediul diferitelor aplicații, folosind, totodată, metode inovative de care înainte nu dispuneam.

Dorul de colegi a fost din plin resimțit, mai ales că acesta este ultimul nostru an împreună, însă am păstrat legătura cu ajutorul aplicațiilor de socializare. Cu toate acestea, atmosfera din clasă nu poate fi înlocuită de nimic, iar momentele

frumoase petrecute împreună nu pot fi uitate.

În vederea examenului de la sfârșitul clasei a VIII-a, toți ne dăm silință să învățăm cât mai bine, pentru a obține rezultate bune, în ciuda tuturor acestor noutăți (învățământ on-line, distanțare fizică, purtarea măștii) care, însă, nu ne împiedică să muncim și să ne pregătim și care sunt spre binele nostru.

În această perioadă, domnii profesori de limba și literatura română și de matematică depun eforturi considerabile pentru a ne ajuta să reținem mai ușor lecțiile, dând dovadă de implicare și multă răbdare, fiind dispuși să ne explice ceea ce nu am înțeles, până am pricpeput pe deplin, calitate ce, după părerea mea, sunt deținute doar de un profesor excepțional care își iubește profesia.

Astfel, profesorii Școlii Gimnaziale Nr. 3 ne-au devenit o a doua familie, fiindu-ne alături necondiționat și îndrumându-ne pașii spre lungul drum al cunoașterii, devenind un adevărat model demn de urmat și, cu această ocazie, vrem să le mulțumim pentru toate eforturile depuse de-a lungul acestor frumoși ani petrecuți

DE LA NELINISTE ȘI TRISTEȚE LA SPERANȚĂ

Da! Cu siguranță, viața tuturor s-a schimbat!

În urmă cu un an, totul a căpătat un alt sens, viața mea a luat o altă întorsătură, pe neașteptate. Totul era frumos, când, într-o seară, am fost anunțată că s-a declarat epidemie la nivel mondial din cauza unui virus. Mi-am întrebat părinții ce semnifică acest termen. Dar nu mă gândeam că va trece atât de mult timp și noi vom trăi cu această boală.

Ce am simțit atunci a fost un amestec de neliniște, tristețe, dar și de speranță.

Am simțit neliniște, deoarece la televizor erau știri despre un virus care părea că nu are leac. Cazurile începeau să fie din ce în ce mai multe, spitalele erau nepregătite, doctorii, adevărăti eroi, nu aveau nici măcar echipamente care să îi protejeze. Boala părea de neoprit, iar întreaga planetă nu îi putea ține piept.

Am simțit tristețe, întrucât viața mea își schimba cursul firesc. Brusc, nu am avut voie să ies din casă. Îmi aduc aminte că timp de două săptămâni nu am pășit dincolo de treptele blocului. Iar când acest fapt s-a întâmplat, eram obligată să completăm o declarație. Mi s-a părut momentul cel mai dificil, mi s-a părut că suntem încuiați în propriile locuințe, că suntem privați de libertate. Mai mult, trecea mașina autorităților și o voce înregistrată ne sfătuia să nu părăsim locuința, să purtăm mască, să stăm distanțări unii de ceilalți. Tristețea am simțit-o și pentru că școala a fost închisă. Nu mi-am mai văzut profesorii, colegii, pe draga mea colegă de bancă. Reîntâlnirea cu toți din luna septembrie a fost mult dorită, dar a durat prea puțin, din păcate. Orelle încă se desfășoară în fața unui ecran. Mă bucur că am această posibilitate, spre deosebire de alți copii care nu au acces la educație. Doamnele profesoare ne încurajează și ne dă speranță, ne transmit din optimismul dumneelor, ne zâmbesc și au, mereu, un gând bun pentru noi.

Am simțit speranță, fiindcă oamenii au puterea să treacă peste orice obstacol. Părinții mei îmi sunt alături, mă iubesc, mă încurajează. Vestea că vaccinul produs este eficient a dat lumii întregi nădejde și bucurie. Aștept ziua în care se va anunță că și copiii pot beneficia de acest vaccin. Și eu pot contribui la mersul bun al omenirii și la revenirea la o normalitate căreia îi duc dorul.

Nu știu cât va mai dura acest mod de viață. Virusul se modifică, oamenii nu mai au încredere în deciziile care se impun, lumea a obosit, școala rămâne închisă pentru majoritatea elevilor. Îmi doresc să fim mai buni, uniți, mai înțelegători! Îmi doresc să se termine parcursul acestui virus printre noi! Îmi doresc să fim sănătoși, linșiți, fericiți!

Cîrnă Ingrid – Elena, clasa a VI-a B

împreună și să le spunem că apreciem din tot sufletul ceea ce fac pentru noi.

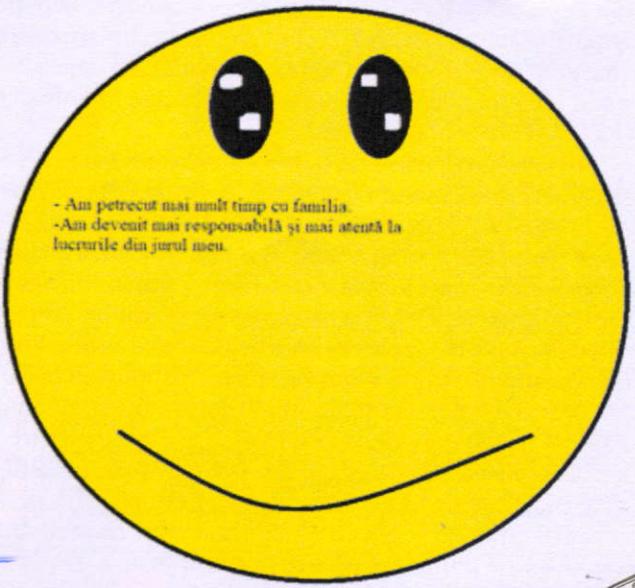
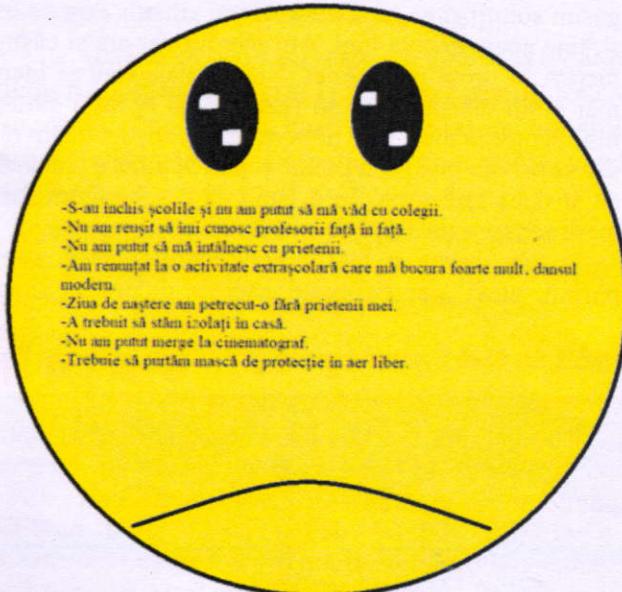
Vă mulțumim și vă promitem că ne străduim să nu vă dezamăgim, deoarece nu am fi fost capabili să ajungem până aici fără ocrotirea, protecția și îndrumarea dumneavoastră!

Tănase Casiana, clasa a VIII-a C

CE S-A SCHIMBAT ÎN PANDEMIE?

Cu siguranță, putem spune că această pandemie a afectat mareala majoritate a populației de pe glob și a schimbat foarte mult modul în care trăim.

Și viața mea s-a schimbat foarte mult în această pandemie! Iată câteva exemple:

Istrate Daria, clasa a V-a C

Acete Timpuri...

Eu consider că pandemia a fost un lucru care a surprins fiecare persoană. Nimeni dintre noi nu s-așteptat și nu a fost pregătit pentru această situație și consecințele pe care le-a adus. Totul a venit ca o veste bruscă, dar a continuat să trăiască în viațile noastre luni, chiar ani mai târziu.

Cred că cei mai mulți dintre noi au învățat ceva din această experiență, deoarece pandemia a avut efecte diferite în viațile noastre, de la persoană la persoană. Unii am trecut mai ușor prin aceste timpuri, alții mai greu. Multe lucruri sunt diferite de cum erau înainte. Am învățat să fim mai atenți la locurile în care mergem, lucrurile pe care le atingem, persoanele cu care suntem etc. Am învățat să prețuim mai mult lucrurile pe care le avem, deoarece nu știm când le vom pierde și cum, chiar și cele care ni se par normale și obișnuite. Am învățat să găsim soluții și să ne descurcăm în situații care ne erau străine acum câteva luni. Am pierdut dar am și câștigat lucruri în urma pandemiei. Bineînțeles, sunt și lucruri mai puțin plăcute care au rezultat din această situație, însă în opinia mea, este important să conștientizăm răul, dar să privim mai mult binele și partea plină a paharului, chiar dacă este greu. Însă, cred că o schimbare foarte mare a fost cu sistemul de învățământ.

Școala online a fost o schimbare imensă, pentru părinți, elevi, dar și pentru cadrele didactice, fiindcă

nimeni nu s-a gândit la un scenariu în care nu vom putea face școală fizic, în aceeași clasă cu profesorul, era ceva scos din povești. În orice caz, trebuia găsită o soluție rapidă și care să funcționeze într-o anumită măsură. Acomodarea cu învățământul online a fost grea pentru toți, la început nimeni nu știa să folosească platformele pe care acum le folosim în fiecare zi, plus că ideea că nu vom mai fi într-o școală fizică, față în față pentru ceva timp a fost oricum greu de acceptat. Cu timpul, am învățat să ne adaptăm cu această metodă de predare, care, în final, a devenit o normalitate. Cu toate acestea, eu sunt de părere că învățământul online este un lucru bun de știut, o soluție care poate fi folosită în viitor în anumite situații, nu doar de pandemie, fiind în general un lucru bun de avut ca plan B.

În concluzie: ne-a schimbat pandemia viața? Eu consider că da, a avut avantaje și dezavantaje, am câștigat pe o parte și am pierdut pe alta. Pandemia nu a dispărut și va fi prezentă în viațile noastre în diferite feluri pentru încă ceva timp. Însă, în final, trebuie să ne adaptăm la fiecare situație, oricât de dificil și diferită ar fi, și, în mare parte, trebuie să vedem și părțile bune, nu doar pe cele rele.

Năstase Roxana, clasa a VI-a B

VIAȚA ÎN PANDEMIE

Cu siguranță, toată lumea, a observat că viața noastră s-a schimbat în mod radical, odată cu începerea pandemiei. Învățământul s-a desfășurat diferit, activitățile omului de zi cu zi s-au modificat semnificativ, relațiile dintre oameni au devenit mai slabe și multe altele, dar din nefericire au fost schimbări destul de neplăcute. Există însă și câteva aspecte benefice izolării și statului în casă. Rolul familiei și cunoașterea de sine sunt două dintre puținele lucruri plăcute care s-ar fi putut întampla în această perioadă și de care trebuie să ne bucurăm cât de mult se poate.

În carantină, când toată lumea trebuia să stea acasă, relațiile dintre membrii familiei s-au modificat foarte mult. Am petrecut mult mai mult timp împreună, am făcut diverse activități și am aflat mai multe lucruri unii despre alții. Am realizat încet-încet, că până în aceste momente grele, nu am știut cum să ne prețuim oamenii din viața noastră, deoarece abia în momente ca acestea ne dăm seama de importanța păstrării relațiilor cu cei din jur. Văzând tot ce se întamplă în jurul nostru, că mulți oameni își iau adio de la cei dragi, principiile noastre în cazul sentimentelor legate de familie s-au modificat puternic. Foarte multe emoții de iubire și grijă ne-au invadat sufletele și am fost mai protectori ca niciodată.

Rolul familiei și prietenilor apropiati a fost unul extrem de important, pentru că aveam cu toții

nevoie de sprijin emoțional, dar și finanțiar, unde era cazul. Împreună am reușit să ne păstrăm calmul, să stăm în casă și să ne protejăm împotriva nemilosului virus. Dacă nu aveam familia alături, totul ar fi fost mult mai greu și probabil mulți ar fi cedat suferinței.

Petrecând o parte din timp singuri, alături de propriile gânduri, ne-am dezvoltat mult pe plan emoțional și am realizat că știam foarte puține lucruri despre propria persoană, iar așa am avut ocazia de a ne cunoaște pe noi înșine. Astfel, ne-am dat seama de ce avem nevoie pentru a fi fericiți, iar schimbând anumite lucruri în viața noastră am ajuns să avem și mai multă încredere în noi. Cunoașterea de sine nu se referă doar la imaginea propriei persoane, ci și la modul cum percepem oamenii din jurul nostru. Aspectul nostru fizic și caracterul ne ajută foarte mult în dezvoltarea încrederii în sine, deoarece trebuie să ne acceptăm și să ne placă de noi înșine, fără să simțim nevoie de a fi aprobați de cineva. Am realizat că atunci când începem să ne cunoaștem pe noi, începem să ne iubim și să ne știm adevăratale valori.

În final, putem afirma că această perioadă, deși grea, ne-a ajutat mult în unele aspecte și ne-a dezvoltat în bine. Am realizat că doar dacă ne susținem și ne ajutăm reciproc, putem trece peste orice greutate.

Bianca Mecu, clasa a VII-a B

Totul va fi bine!

O poveste mereu trebuie să înceapă cu ceva tragic, ca să aibă un final nemaipomenit. Acesta era basmul Terrei.

Era o zi de primăvară, mergeam la școală când am aflat că un răufăcător vrea să pună stăpânire pe omenire. Acesta nu era un spirit oarecare, ci un monstru care avea o superputere, invizibilitatea. El ataca sufletele familiilor.

Toți se speriau de el, chiar și cei mai de temuți luptători. Așa că s-a pus pe țară, o vrajă care să protejeze oamenii, carantina. Peste oraș a pus stăpânire frica. Chiar dacă aceasta a fost pusă cu intenții bune, a instaurat mai multă panică.

Școala a trecut în mediul online. Un semestru l-am petrecut în fața calculatorului. Noi tot am învățat, gândindu-ne la viitor și cum am putea să dăm o mâna de ajutor. Până atunci, știind că singurul ajutor putea fi cel de a nu răspândi virusul. Trecuse și semestrul în care ne-am zărit chipurile și ne-am auzit printr-un ecran. Începea următorul an școlar și eram nerăbdători să mergem la școală, să auzim clopoțelul sunând și zgometul adus de recreații, să interacționăm și cu alți elevi din școală, să putem împrumuta cărți cărora să le simțim miroslul, mai

ales că școala noastră a câștigat un concurs și a primit multe cărți noi. Dorința ni s-a îndeplinit și am putut merge la școală, chiar dacă și cu măști. Acum trăiam fiecare moment la maxim, știind că i-am dus dorul școlii. Așa cum se întâmplă de fiecare dată, ce este frumos va trece. Ne-am întors din nou în fața ecranelor, dar acum știind că stănd acasă, putem salva vieți. Însă abia așteptam să strigăm „Hai copii la joc, calculatoarele pe foc!”

Oamenii și-au pierdut locul de muncă. Tot mai mulți au început să petreacă timpul în online: cumpărăturile se făceau de pe telefon, se discuta cu prietenii prin internet. Totul se desfășura în casă și persoanele erau închise ca într-o conservă. A trebuit să purtăm măști și să ne ascundem chipul.

Însă ca în orice poveste, au apărut și soldații, medicii. Aceștia au lucrat zi și noapte pentru a salva omenirea. Persoanele care au trădat și au slujit virusul au dispărut. S-a creat o poțiune miraculoasă, vaccinul.

Și omenirea a început din nou să respire. Acum putea să scape de măști și să își viziteze rudele și prietenii. Planeta zâmbea din nou!

Popescu Alexia, clasa -a VI-a A

DE VORBĂ CU UN EROU

*Interviu cu mama,
medic specialist în boli infecțioase*

Într-o zi a lunii martie, anul acesta, am avut deosebita onoare de a-i lua un interviu unui medic specialist în boli infecțioase de la Spitalul Județean de Urgență Slobozia. Așa că, mi-am luat inima în dinți și am pus mâna pe carnețel, unde îmi notasem toate subiectele și întrebările.

Iată prima întrebare:

-Care a fost impactul la auzul știrii „un prim caz de corona virus descoperit în România”?

Acesta își drege glasul și spune:

-Am știut că nu ne va fi deloc ușor. Într-adevăr nu chiar atât de greu ca în situația actuală, dar am încercat să mă calmez și să mă gândesc la o soluție. Totdeauna e bine să vezi partea plină a paharului chiar dacă, în timp, ne-am dat seama noi toți că paharul de fapt, nu există și că, deinde doar de noi să îl facem să existe.

Eu, care ascultam și notam totul, am căzut pe gânduri. Oricum nu puteam să stau aşa, pur și simplu nemîșcată, deoarece în fața mea se afla un om căruia îi se citea pe față dragostea și dedicarea față de propria profesie. Trec la următoarea întrebare.

-Ce v-a determinat să continuați, după un an greu de muncă și tristețe, lupta aceasta grea cu supranumitul, inamic nevăzut?

-M-a determinat familia, dar, în special, faptul că am văzut oameni nevinovați și neputincioși în fața unui virus ce distrug omenirea.

La fel de îngândurată ca la prima întrebare, îmi aşez carnețelul și rostesc ultima propoziție scrisă pe foaie:

-Ce îndemn aveți pentru oamenii care și în ziua de azi cred că virusul Covid-19 nu există și nu țin cont de măsurile de protecție?

-Le propun următorul lucru: să încalce regulile cât vor ei! Însă, atunci când se vor afla pe un pat de spital la ATI, în stare gravă, iar cei dragi lor se vor ruga pentru viața lor, să susțină în continuare că acest virus nu există.

Ilie Larisa, clasa a VI-a B

Învățământ față în față versus Învățământ online

Interviu cu un coleg de clasă

-Consideri ca învățământul online este un mediu bun de învățare?

-Da, consider ca învățământul online este un mediu bun, prin faptul că suntem acasă la noi, în propriul nostru confort și că ne putem proteja.

-Ce formă de învățare îți se pare mai eficientă? De ce?

-Mai eficientă mi se pare modalitatea față în față, deoarece elevii pot înțelege mult mai bine, adică se poate explica mult mai bine, fără intreruperi și fără elevi care pretind că sunt prezenți la ore fără cameră și microfon.

-Ti-ar plăcea să te întorci la școală fizic? Dacă da, de ce?

-Mi-ar plăcea să mă reîntorc la școală, deoarece îmi voi revedea colegii și voi putea înțelege mult mai bine.

-Consideri că această platformă va mai fi de folos când nu va mai fi pandemia?

-Consider că această platformă va rămâne în continuare în timpul iernii, în special în timpul viscolelor și chiar și când vom fi răciți.

-Crezi că acest mediu îl-a mărit notele sau îl le-a micșorat?

-Consider că acest mediu nu a făcut nicio schimbare pe partea notelor.

-Te poți concentra la orele online fiind acasă cu părinții care au și ei treburi casnice sau cu sora ta care are și ea la rândul ei ore online?

-Da, mă pot concentra foarte bine, deoarece părinții mei fac liniste și nu stau pe la mine prin cameră în timpul orelor, iar sora mea este în camera opusă și nu ne deranjăm reciproc.

Constantinescu Robert, clasa a VI-a A

Invață și nu vei regreta niciodată!

Stere Irina, clasa a II-a A

EDUCATIA

de Dama Valentin

Arta - e educatia acum
Din online inveti oricum,
Dar la scoala e mai bine
Daca mă întrebui permisse

Acum nu avem de-alte
Trebuie să facem căte-un vers,
Stiu că totul va fi bine,
Mai devă speră cu mine.

"Educatia nu este
înregătirea intrebu
viata, educatia este
viata înrăst." - John Dewey

MERGI LA SCOALA!
"Natura ne
areamăna.
Educatia ne
deariește" - Confucius

DIN JOACĂ

Cel mai îndrăgit obiect din camera mea este un tablou realizat de mine în urmă cu câteva luni.

Voi am să lucrez un apus de soare care mă impresionează în urmă cu o zi. Am folosit drept fundal culoarea portocalie. Când am folosit negru pentru a contura o fetiță, o pată măricică a căzut pe penelul meu umed și s-a întins pe pânză. M-am întristat puțin. Nu mai puteam realiza ceea ce mi-am propus!

Mi-a venit îndată altă idee: am folosit un pai cu care am suflat ușor peste pată buclucașă, am adăugat

și alte pete de diferite dimensiuni. Și acestora le-am dat, prin tehnica suflării, diferite forme. Una dintre pete pare un rinocer simpatic ascuns după o floare. Celelalte par păpădii ce se vor scutura la adierea ușoară a vântului, ori dacă rinocerului îi vine ideea să alerge printre ele.

Transformând un mic accident într-o joacă, am realizat un tablou minunat care acum îmi înveselește camera.

Donisei Andrade, clasa a III-a C

Ilustrare - „Apus de soare” Sultan Sarah, clasa a IV-a B

Călătorie în lumea magiei

Era o zi însorită de primăvară. Soarele dimineții, palid, ca de obicei, cuprinsese natura cu brațele sale timide. Stăteam linistită la umbra unui cireș, citind „Harry Potter și Pocalul de Foc”. Am rămas cufundată printre paginile cărții.

Dintr-o dată, o lumina izbitoare ieși din aceasta, o lumina extrem de puternică. După ce lumina s-a oprit, am observat ca nu mă mai aflam lângă trunchiul cireșului, ci într-o curte diferită, extrem de mare, cu o mulțime de persoane în ea. Atunci mi-am dat seama ca sunt la Hogwarts, școală pentru Vrăjitorie și Vrăjitori, condusă de Albus Dumbledore, unul dintre cei mai mari vrăjitori care au existat vreodată. Am rămas împietrită când am văzut unde mă aflam, aşa că am fost să merg după ajutor, la singura persoană la care mă puteam gândi în acel moment, Hermione Granger. Din cărți, știam locurile ei preferate, unul dintre acestea fiind biblioteca, aşa că m-am îndreptat în grabă către aceasta. Ajunsă acolo, am văzut-o și m-am îndreptat direct către ea. M-am prezentat și i-am explicat toată situația. Hermione a rămas uimită, dar după câteva minute aceasta a venit cu o propunere. Să mergem la profesorul Dumbledore și la profesoara McGonagall după ajutor. Când am ajuns, eu și Hermione le-am explicat totul celor doi, iar aceștia s-au decis să mă ajute. În timpul în care cei doi profesori încercau să găsească o soluție pentru a mă ajuta, eu i-am cunoscut și pe cei doi prieteni ai lui Hermione, Ron Weasley și faimosul Harry Potter. Am devenit foarte buni prieteni, până când am descoperit faptul că profesorii au găsit o cale ca eu să ajung acasă. Mi-am luat rămas bun și i-am îmbrățișat.

În următoarele câteva minute, m-am trezit înapoi sub copacul de unde a început totul. Oare a fost totul doar un vis, sau a fost totul doar în imaginea mea? Această întrebare nu mă lăsa în pace. Mi-am luat cartea și am plecat. Când am deschis-o, pe prima pagina apărea un scris cîteș și ordonat, unde scria „Eu, Ron și Harry ne bucurăm că te-am cunoscut. Abia așteptăm să mai vîi pe la noi”. Bucuroasă, mi-am dat seama că acesta nu a fost doar un vis.

Despă Elena, clasa a VI-a B

CE SĂ MAI CITIM?! Cum am descoperit biblioteca școlii

Încă de la o vîrstă fragedă îmi plăcea să citesc. Îmi amintesc cum m-am dus pentru prima oară la bibliotecă, și anume la cea din școală. Acolo, doamna bibliotecar m-a întâmpinat cu zâmbetul pe buze și m-a întrebat cu voce dulce ce vreau să citesc. Prima carte împrumutată a fost „Cartea cu jucării” de Tudor Arghezi, pe care am citit-o pe jumătate pentru că nu o prea înțelegeam.

Am avut o perioadă în care m-am lăsat de citit. La începutul clasei a VII-a, m-am dus până la bibliotecă pentru a trage câteva foi la xerox. Doamna mă cunoștea, aşa că o întrebare mi-a ţășnit de pe buze: „doamna, ce carte mi-ati recomanda?”

Așa că, într-o lună terminasem seria „Twilight”, urmând o mulțime de cărți citite pe nerăsuflare. Însă, peste puțin timp, nu mai puteam să împrumutăm nimic, să ne jucăm sau să interacționăm.

Începutul epidemiei/carantinei mi l-am petrecut cu personajele din seria „Jocurile foamei” (împrumutată desigur de la biblioteca școlii), iar după aceea cu cărți comandate online sau, foarte rar, în format PDF. După ce această perioadă s-a încheiat, m-am dus să returnez cărțile. Ca de fiecare dată, doamna bibliotecar m-a primit cu brațele deschise. Școala era puție, nu se mai auzeau deloc tipete de copii sau chiuituri când se dădea un gol în poartă. Totuși, se părea că și următorul an școlar urma să-l facem online.

Cu toate acestea, aventura bibliotecii școlii nu se terminase. Cu ajutorul platformei Classroom, doamna bibliotecar a creat un curs special, pe care pune cărți în format PDF, cu tot cu descrierii la ele. De atunci, am aflat că biblioteca noastră s-a îmbogățit de pe urma unui concurs organizat de Libris și la care doamna Liliana Stoica a participat. Faptul că următoarele generații vor avea mai multe cărți din care să aleagă mă face să mă simt fericită, dar și puțin geloasă, deoarece aş fi vrut să fiu eu în locul lor.

La final, aş dori să îñdeman pe cei care o să citească cuvintele mele să se lase pradă titlului și să nu ezite să treacă pragul bibliotecii școlare oricând doresc!

Nicolae Ștefania, clasa a VIII-a B

ȘCOALA ONLINE

Școala online este o metodă de învățare nouă, pe care acum o folosim zi de zi, dar acum câteva luni ne era străină. Cu timpul, majoritatea dintre noi am învățat să ne descurcăm cu diferite aplicații și metode noi de predare, mai mult sau mai puțin.

Din cauza pandemiei și a școlii online, cu toții petrecem mai mult timp în casă, mai ales pe internet. De aceea, eu consider că internetul poate fi cel mai bun prieten al nostru când vine vorba de cunoștințe noi sau completarea celor pe care le avem, bineîntele, cu o limită de ore pe zi. Internetul poate fi o sursă imensă de informații, trebuie doar să știi să le cauți și să le sortezi pe cele bune de cele rele și nefolositoare și să ai bineîntele dorința de învățare și cunoștințe noi. În aceste timpuri, chiar și profesorii s-au folosit de diferite aplicații, jocuri, video-uri, etc. pentru a face predatul și învățatul online mai atractiv și plăcut, și să adapteze elevii mai ușor la această schimbare, ceea ce apreciez. În sfârșit, o recomandare pe care o am este să folosim internetul, prin diferite mijloace și moduri, pentru a afla diferite lucruri noi, pe diferite subiecte, predate la școală sau nu și pentru a completa cunoștințele pe care le avem deja. În același timp, poți citi diferite cărți online, în format PDF, pentru lectura școlară sau individuală.

Sandu Alan, Pregătitoare C

În opinia mea, o altă metodă ar fi să facem învățatul mai atractiv. Acum, din cauza faptului că învățăm singuri, în camerele noastre și nu într-o clasă, uneori, școala și informațiile predate pot deveni monotonе și plăcisoatoare și uneori poate fi greu să găsești motivația să începi lecțiile cu plăcere de unul singur. De aceea, consider că fiecare elev trebuie să se gândească la cum i-ar plăcea să îl fie predata lecția, și să încerce să o recreeze singur prin diferite moduri. Ca exemplu, un elev care învăță bine în vizual, poate să se ajute de video-uri care vorbesc pe subiectele predate la școală, să se folosesc de imagini, encyclopedii cu poze etc. Trebuie doar să te gândești la modul în care începi și reții informațiile cel mai bine, și în același timp, ceva care îți face plăcere, pentru că dacă nu îți place, nu vei învăța cu la fel de multă motivație, pasiune și sete de cunoștințe. Totul diferă de la persoană la persoană, unora poate le place să își coloreze lecțiile, alțiori să li se explică de mai multe ori informațiile, alțiori să citească din cărți cu poze și lucruri vizuale etc. Important este să găsești ceva ce funcționează cel mai bine pentru tine.

Pentru a concluziona tot ce am scris, trebuie să faci învățatul mai atractiv prin diferite metode, și să folosești internetul în beneficiul tău.

Năstase Roxana, clasa a VI-a B

ADUNAREA DISTRACTIVĂ

Un plus unu fac doi
Doi șoricei vin la noi.
Doi plus unu egal trei,
Trei pisoiashi mititei.
Un trifoi cu patru foi,
Patru plus o floare
cu cinci petale
Cinci plus unu egal șase
Șase buburuze frumoase.

Şase plus unu egal șapte,
Şapte melcișori cu lapte.
Şapte și cu unu, opt
Opt lumânări sunt pe tort.
Opt și cu unu fac nouă
Noi cu toții mâncăm ouă!
Nouă plus unu egal zece,
Zece pe toți îl între!

Moroiu Eva Maria, Clasa A II-a A

Stiați că...

1 Mărțișorul este o veche tradiție românească, care se păstrează pe toată durata lunii martie și prin care se sărbătoresc venirea primăverii.

2 Numele de „România” vine din latinescul „romanus” care înseamnă locuitor al Imperiului Roman.

3 Creierul este mai activ noaptea, deși am putea crede că acest lucru se întâmplă ziua. Studiile realizate în acest sens au dovedit faptul că noaptea creierul este mai activ, dar nu s-a putut explica de ce. Cercetătorii presupun că responsabilă de această activitate intensă ar fi activitatea de reparare a creierului pe timpul nopții.

4 Nu putem strănuia cu ochii deschiși. Strănutul provoacă automat închiderea ochilor. Este un reflex și oricât am încerca să strănuim cu ochii deschiși nu vom reuși. Data viitoare când veți strănuia, probabil veți încerca să controlați mișcarea ochilor.

5 Rândunica își construiește casa (respectiv cuibul) în doar 10 zile, la care se întoarce întotdeauna. Singurul moment în care rândunica nu se mai întoarce la cuibul său este atunci când a murit;

6 Fluturii au nevoie de căldura emisă de soare pentru a putea zbura. Fluturii au sânge rece, iar pentru a-și lua zborul au nevoie de căldură.

Popescu Rareș Valentin, clasa I B

Material realizat în urma dezbatelii cu tema „Prevenirea traficului de persoane”

PORTRETUL „ROBOT”, AL TRAFICANTULUI DE PERSOANE

Dumitru Veronica și Enache Andrei,
clasa a VII-a A

50 ANS DE FRANCOPHONIE

50 ANS DE FRANCOPHONIE

La V. è B., Ecole Gimnaziale No.3,
Slobozia, Ialomița, Prof. Georgia Stoica

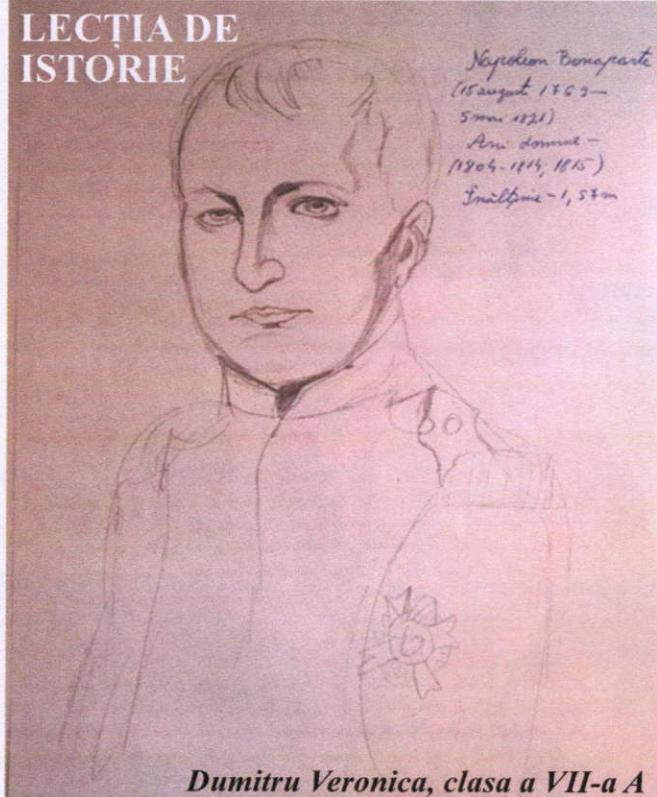
L'amitié fait le tour du monde et nous convie tous à nous réveiller pour la vie heureuse.(Epicure)

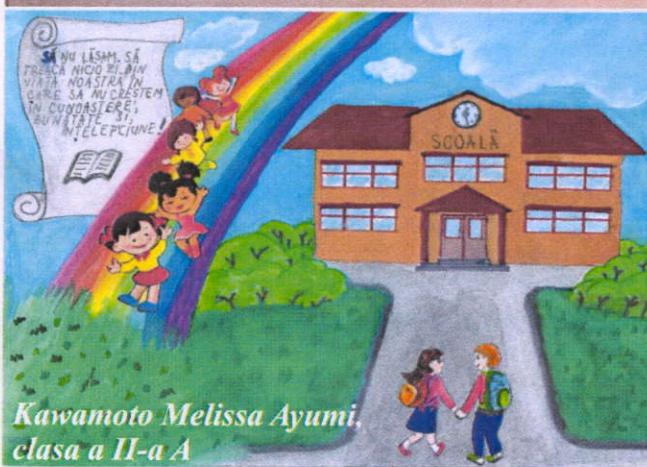
L'AMITIÉ, c'est une fleur qu'il ne faut pas cueillir.(André Maurois)

Prof. coordonator Stoica Georgia, clasa a V-a B

LECTIA DE ISTORIE

Dumitru Veronica, clasa a VII-a A

Cum ne pregătim pentru examen

Pentru a te pregăti eficient pentru un examen este important să ai în vedere următoarele lucruri: evaluarea corectă, stabilirea obiectivului, planificarea, programul zilnic și gestionarea emoțiilor.

Pentru început, trebuie să descoperim nivelul de cunoștințe pe care-l avem la momentul începerii studiului, pentru respectivul examen, adică să vedem ce cunoștințe stăpânim și ce cunoștințe nu, pentru a ști ce parte a materiei trebuie învățată mai bine.

Stabilirea unui obiectiv este o caracteristică foarte importantă pentru obținerea notei dorite la examen. Aceasta constă în planificarea unui scop, de exemplu: vrei să obții o anumită notă la un examen, pentru a ajunge la un anumit liceu sau la o anumita facultate, dar mai ales pentru a-ți atinge un scop.

Gestionarea și planificarea timpului de lucru joacă un rol important. Pentru a putea planifica și gestiona timpul de lucru, se recomandă notarea într-un tabel a materiei care trebuie parcursă, pentru a-i acorda fiecărui capitol un anumit timp de studiu. Programul zilnic este în relație de interdependentă cu gestionarea și planificarea timpului de lucru. Programul zilnic trebuie împărțit în timp de studiu și timp de relaxare.

Multor elevi le este greu să-și controleze emoțiile sub presiunea unui examen, din acest motiv gestionarea emoțiilor este un criteriu esențial în obținerea unor note mari. Așadar, discuțiile cu părintii sau prietenii sunt importante în gestionarea stresului.

Popa Tudor, clasa a VI-a A

COMPETIȚIA NAȚIONALĂ „EROII INTERNETULUI”

În perioada aprilie-mai 2021 elevii școlii noastre s-au implicat într-o campanie de conștientizare în legătură cu siguranța pe internet, campanie inițiată de ADFABER și GOOGLE.ORG.

În urma acesteia, domnii profesori s-au format, iar cu sprijinul echipelor de elevi au transmis aceste informații tuturor colegilor noștri.

Datorită implicării noastre, am avut bucuria unei vizite în școala noastră, aceea a echipei ADFABER, și a doamnei inspector prof. Dinu Gica.

A fost o experiență extraordinară, cu multe emoții și multe așteptări care ne-a făcut să ne dăm seama cât de important este să fim informați.

Suntem tare mândri că putem concura și cu alte echipe din țară!

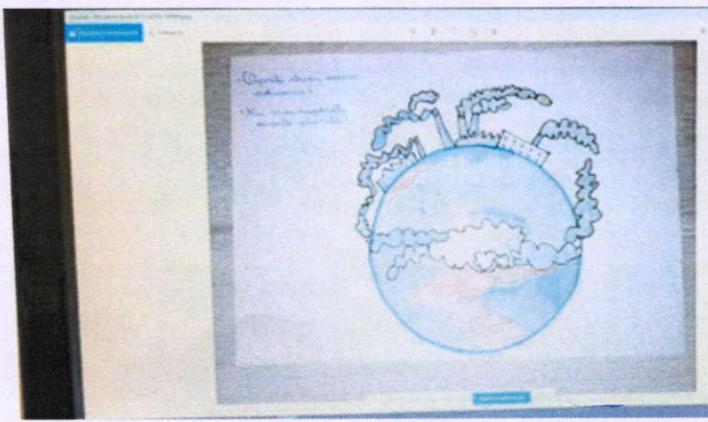
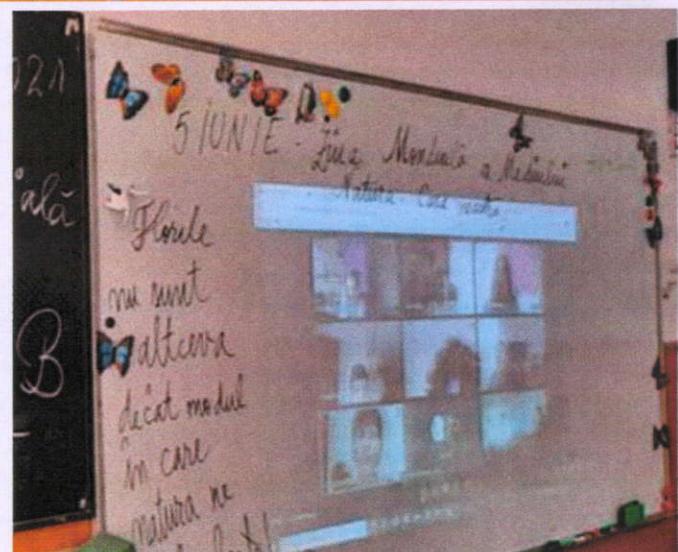
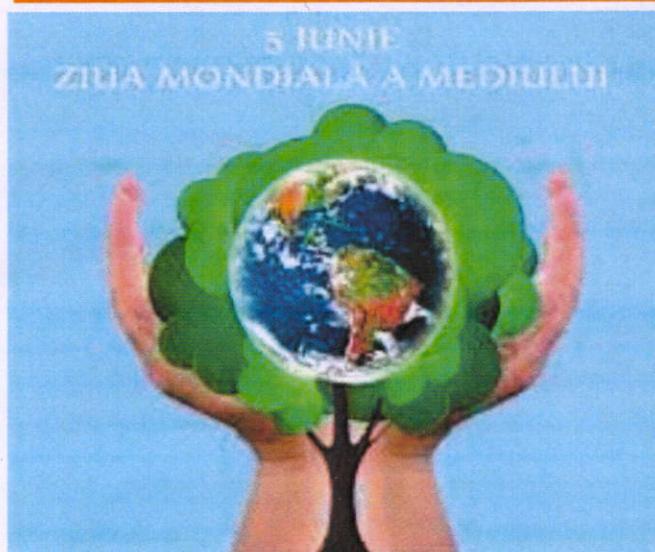
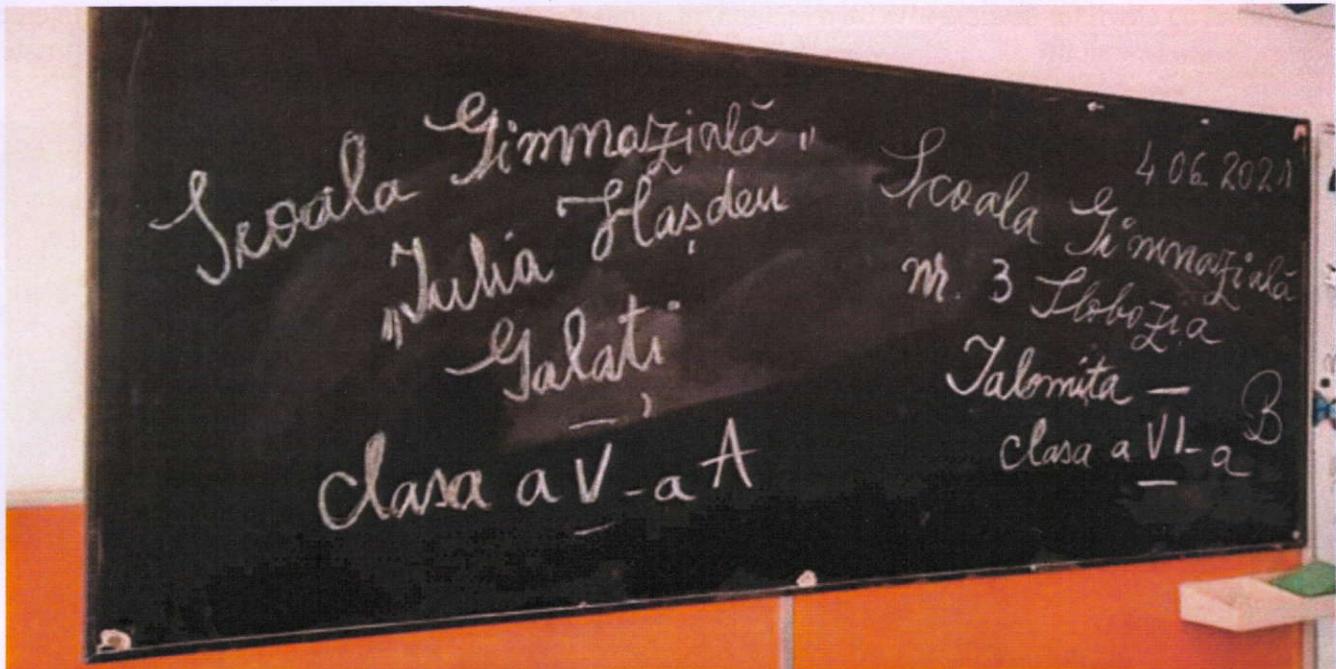
Echipa „Cei 7 Eroi” - clasa a IV-a B”, coordonator prof. Vasile Georgeta

ZIUA MONDIALĂ A MEDIULUI

Clasa a VI-a B, Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia
în parteneriat cu elevii Școlii Gimnaziale „Iulia Hașdeu”, Galați

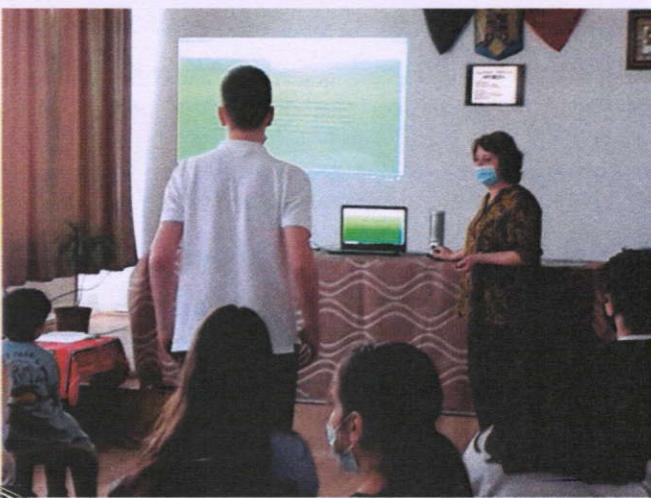

PROIECTUL „CETĂȚEANUL”

Clasa a VII-a A, Coordonator Prof. Raduță Georgeta

Program național care sprijină profesorii de Educație pentru cetățenie democratică să folosească împreună cu elevii lor de clasa a VII-a o metodă interactivă și dinamică de învățare în domeniul cetățeniei democratice: elevii învață să propună o politică publică pentru rezolvarea unei probleme din comunitatea locală.

1 Iunie
Ziua Internațională A Copilului

Gimnasium

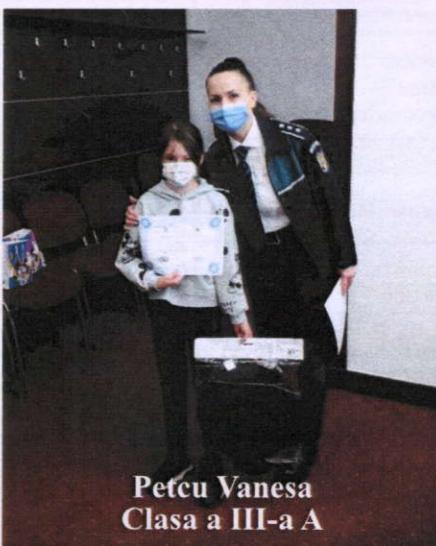
Pasiune, muncă, dăruire

CONCURSUL „SIGURANȚA ÎN CULORILE COPILĂRIEI”

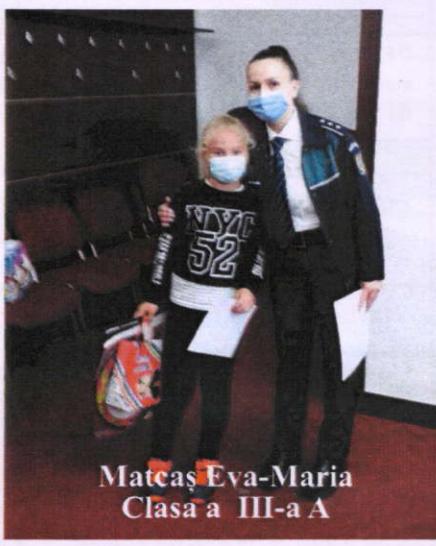
organizat de Inspectoratul de Poliție Județean Ialomița

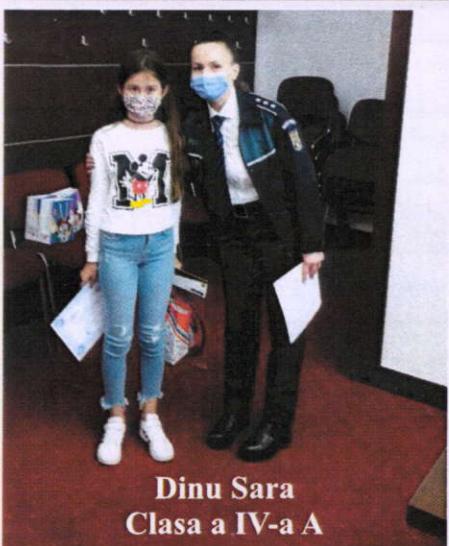
Mențiune
Olaru Darius Stefan
clasa a IV-a A

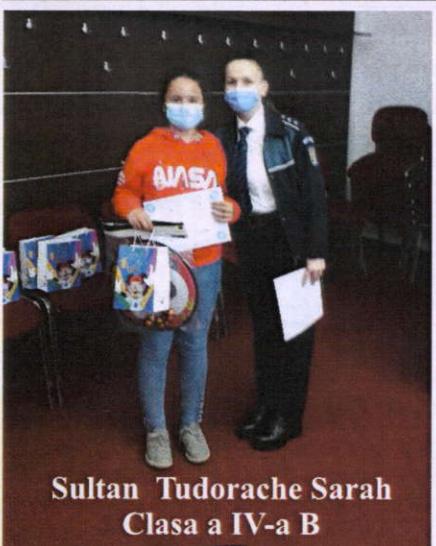
Petcu Vanesa
Clasa a III-a A

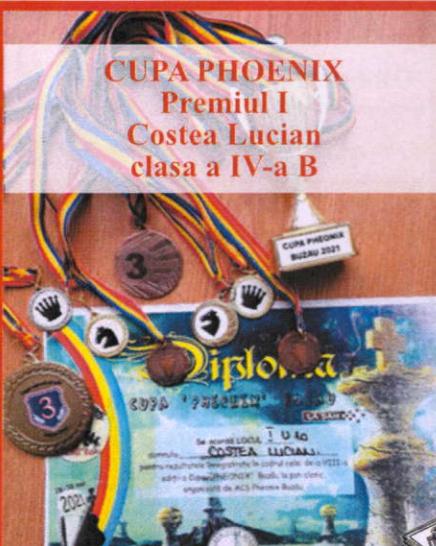
Matcaș Eva-Maria
Clasa a III-a A

Dinu Sara
Clasa a IV-a A

Sultan Tudorache Sarah
Clasa a IV-a B

Olimpiade/Concursuri școlare și extrașcolare	Participanti	Clasa	Rezultate-Etape		
			Județeană/Interjudețeană	Națională faza a II-a	Națională
CICLUL PRIMAR					
Concurs interjudețean "Tradiții în Europa"	Roșu Theodora	Preg. A	Premiul I		
	Stroe Eva	Preg. A	Premiul I		
	Sulima Aida	Preg. A	Premiul II		
Concurs "Micii academicieni"	Teodorescu Cristina	Preg. B		Premiul I	
	Popa Dariana	Preg. B		Premiul I	
	Mecu Robert	Preg. B		Premiul I	
	Ion Irina	Preg. B		Premiul I	
Concurs județean "Magia primăverii"	Vasilief Alessia Miruna	Preg. C	Premiul I		
	Popa Amalia Florentina	Preg. C	Premiul al III-lea		
"Lumina Math" concurs național de matematică	Popica Eduard- Alexandru	a IV-a D			Premiul al II-lea (on line)
CICLUL GIMNAZIAL					
Concursul de lingvistică	Coman Horia	a V-a B		Mențiune	
	Dumitru Miruna	a V-a B		Mențiune	
	Tudor Ioana	a V-a B		Mențiune	
Concurs de creație Bibliotecă Județeană	Tomescu Karina	a V-a B	Locul I		
Olimpiada de matematică	Hristescu Ioana	a V-a B	Locul I	Premiul I	
	Costache Miruna	a V-a B	Locul II	Premiul II	
	Stan Andrei	a V-a B	Locul II	Premiul II	
	Dumitru Miruna	a V-a B	Locul III	Mențiune	
	David Andrei	a VI-a B	Locul I	Premiul III	
	Mihaescu Octavian	a VI-a B	Locul II	Mențiune	
	Papacioc Rares	a VIII-a B	Locul I	Premiul I	Participare fizic - Galați
"Lumina Math" concurs național de matematică	Stan Andrei	a V-a B			Premiul II
	Hristescu Ioana	a V-a B			Premiul II
	Dumitru Miruna	a V-a B			Premiul III
	Costache Miruna	a V-a B			Premiul III

Olimpiade/Concursuri școlare și extrașcolare	Participanti	Clasa	Rezultate-Etape		
			Județeană/Interjudețeană	Națională faza a II-a	Națională
CICLUL GIMNAZIAL					
"Lumina Math" concurs național de matematică	Voicu Iustina	a V-a B			Premiul III
	Coman Horia	a V-a B			Mențiune
	Dobrea Robert	a V-a B			Mențiune
	David Adrian	a VI-a B			Premiul III
	Mihăescu Octavian	a VI-a B			Mențiune
	Papacioc Rareș	a VIII-a A			Premiul II
Public Speaking	Dumitru Veronica Patricia	a VII-a A	Premiul II	Premiul I	
	Pârgă Anca Maria	a VI-a B	Premiul II		
	Rusu Raluca	a VI-a B	Mențiune		
	Păun Bianca	a VII-a C	Premiul I		
Concursul Național de traduceri „Corneliu M. Popescu”	Mihalcea Maria Raluca	a VII-a B			Premiul III
	Gudu Mihaela	a VI-a A			Mențiune
	Caraș Alexandra	a VI-a A			Mențiune
	Burlacu Camelia	a V-a A			Mențiune
Concurs "Science On"	Chiriță Denis	a VI-a A		Mențiune	
	Popa Tudor Andrei	a VI-a A		Mențiune	
Concurs PHI	Chiriță Denis	a VI-a A		Mențiune	
Olimpiada Județeană de Arte Plastice	Anton Darius	a V-a C	Premiul I		
	Voicu Iustina	a V-a B	Premiul II		
	Cîrnă Ingrid	a VI-a B	Premiul II		
	Dumitru Veronica	a VII-a A	Premiul I		
	Stănescu Andreea	a VII-a D	Premiul Special		
Concursul Interjudețean de Creație și Fotografie "Tradiții în Europa"	Cărărușă Codruț	a VI-a	Premiul I		
	Berciu Ioana	a VII-a B	Premiul I		
	Hitianu Denisa	a VI-a	Premiul II		

FEAR OF TRYING

Discurs premiat cu Premiul I la concursul Public Speaking (an școlar 2019-2020)

Categorie 12-16 ani (faza județeană)

Dumitru Veronica Patricia, clasa a VII-a A

As the theme says, "Not everything that is faced can be changed, but nothing can be changed until it is faced", things need to be clarified before they can be changed.

Let's talk about the fact that nothing can be changed until it is faced. Some questions that I think about are: How can I understand a problem? What does this issue mean? Who am I to change a situation?

What it actually means, in my opinion, is being insecure and not knowing who you are. Even though you have a good life, you tend to let yourself down at daring situations. Fear stops you from meeting yourself. However, Leonardo da Vinci didn't stop painting just because one helicopter didn't have symmetrical propellers. If you paint, you take the risk of messing up a model's face, adding too much drastic contrast and too many unimportant values. But if you do that, you still continue to paint and fix those little mistakes. You can't stop doing what you like because you are afraid of taking risks, can you? You can't change something that didn't happen, nor can you change something you can't accept.

In our vulnerable moments, we often forget that there is an extraordinary strength in us, the strength greater than the power of will, the strength of winning our battles with our weaknesses, the strength of responding to dares and the power of evolving. „Always do what you are afraid of" is a quote I once heard. It means taking risks and accepting facts you are afraid of. Actually we are afraid that we can't do it.

In conclusion you should get to the point where you control fear and fear doesn't control you anymore. Change the situation, change who you are and be the strongest you have ever been.

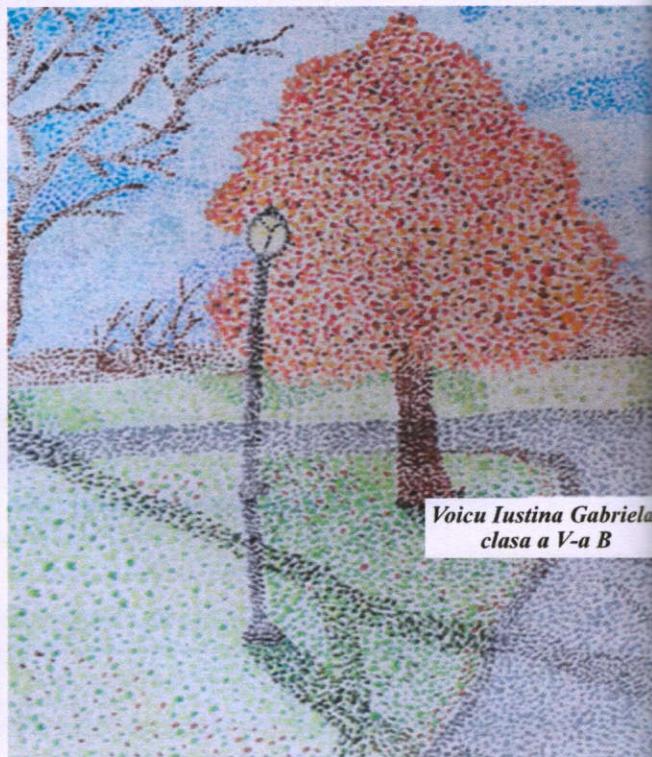
This fear some might say is necessary because it stops us from doing something stupid. I have found fear to be unnecessary, pointless and baseless as it stops us from achieving something.

Not being good enough is actually the root of failure, rejection and being embarrassed. We fail because we think we are not good enough. But it is just our mind playing tricks on us, we can do it ... we just don't know it yet. Having a fear is natural, letting it stop you from going after your goals is tragedy.

Remember that fear is just a rotten lemon infecting other fruits. In this case, those fruits are mental health, stomach ...

and brain with its mindset and way of thinking. If you want to change something you faced, you should accept that fact first, but the most important part is that you try. Try and fail, but never fail to try. As Robert Kennedy once said „Only those who dare to fail greatly, can ever achieve greatly". It means taking big risks, multiply them with two and then you have two times more success. Your confidence should flow as freely as the wind. This confidence should be directed to things you like to do and to things you know you can do. You shall make mistakes too. No one is perfect, you are not perfect and I am not perfect either but I have the necessary nerve to know what I am the best at and to know that as long as I try, people's opinions don't matter anymore.

How are you going to change the situation? What do you excel at?

Voicu Iustina Gabriela
clasa a V-a B

THE POWER OF UNITY

Discurs premiat cu Premiul I la concursul Public Speaking (an școlar 2019-2020)

Categorie 12-16 ani (faza județeană)

Păun Bianca, clasa a VII-a C

Good afternoon, everyone! My name is Păun Bianca and today I am going to talk about the importance of unity when it comes to making our voices heard.

To begin with, we all agree that laws are made for everybody, without taking race or gender into consideration. However, racism has always been a problem ... which is why, when I

was a little girl, my mom felt the need to keep on telling that 'Racism is not an opinion, it is a crime.' She wanted to make sure I would not become a racist person, but a fair one. So, here we are now, in 2021 still facing the Black lives matter' movement. After the death of George Floyd in May 2020 due to police brutality, the whole world woke up from its sleeping. Voices from all over

the world gathered to stop racism once and for all. Not just people of one specific color protested—people of all colors and nationalities protested for many days. They demonstrated that everything is possible if we do it together. Celebrities and ordinary people changed their profile picture with a phrase: 'BLACK LIVES MATTER' and they added to their BIO on social media fists of different skin colors. These voices want to make people understand one very important thing - we are all equal and to prevent some people from acting otherwise, we have to engage all voices.

Another good example that made me understand how change may be achieved through unity, is known by the name ;the 13th command; It all happened in our country three years ago and it was not about discrimination or racism, but about injustice. The

Dumitru Veronica Patricia,
clasa a VII-a A

government wanted to do some unfair changes to the Penal Code and the Criminal Procedure. This was the beginning of many street protests. The voices of teens, adults, old people and even kids have been heard. The command was stopped because a lot of voices said so. Because these voices have been heard. They did it together and it was a success for the whole country. Those people did what King Mihai I said in a speech six years before this happened: ,It is appropriate to resist the present and prepare our future.' He prepared us for the future. Our future.

To my way of thinking, everything I possible, any kind of change, if we include all voices no matter what skin color, what age, what gender or what religion you have. Let your voice speak up!

Thank you for your time.

Dulci amintiri...

Când mi s-a spus că trebuie să scriu un articol care să reprezinte ce a însemnat colectivul clasei noastre în această școală, am crezut că este o glumă... Inițial, nu știam ce să scriu... Despre toate peripețiile pe care clasa noastră numeroasă le-a făcut sau despre amintirile pe care le avem în această școală, despre performanțele mele și ale colegilor mei la anumite discipline sau multe alte subiecte plăcute de care sunt absolut sigur că nimău nu i-ar păsa sau să încerc să scriu un articol neobișnuit despre adevărata mea experiență, care sper să vă învețe ceva. Orice om normal ar fi ales prima variantă, dar mie, Irinei, mi se potrivește mai mult a doua.

Clasa noastră este una numeroasă, cu multi copii, fiecare cu personalități diferite, adunăți pentru a forma un "colectiv". Mereu am fost și suntem o clasă grupată în mai multe categorii vitale, dar cumva, la voia sortii, dacă pot să folosesc această expresie, ne completăm și ne apărăm unii pe alții ca o armată mică și izolată de restul școlii, pe care nici măcar nu o mai cunoaștem, decât sporadic pe câțiva copii (pe care îi știam de mai demult). Probabil, dacă un copil de clasa a V-a sau a VI-a va citi asta, nici măcar nu va ști unde ne e clasa sau cine suntem... Și e normal! Nu cred că își va aminti cineva de noi decât pe planurile pe care le-am scris mai sus. Revenind, mereu, dar absolut mereu, ne apărăm unii pe alții, nu contează fapta, cine a facut-o, unde, când... Așa am fost modelați și cred că fiecare profesor care citește asta va ști de câte ori am fost la cabinet sau la baie sau oriunde altundeva și cum colegii sărguincioși ne ajutau cu orice preț, până veneam înapoi. Sper că vom rămâne în inima profesorilor ca una din cele mai unite clase din această școală.

Acum, în inima elevilor care nu ne cunosc, nu știu dacă putem să avem un impact prea mare, decât să fim copiii aceia de clasa a VIII-a de care suntem, sau nu, speriați, niste copii mai mari pe care-i ignorăm și care nu sperăm să fim și noi când vom crește mai mari. Sfat de la mine, o să fiți asemănători sau chiar la fel ca noi... O să vedeti voi cât de repede trec acești ani pe care îi petreceți împreună și pe care n-o să-i uitați, oricătre

conflicte veți avea. Vă urez noroc în continuare și sper să aveți aceeași experiență specială și de neuitat pe care am avut-o și noi. Am chiulit, am mințit profesorii că nu aveam teme pentru ora lor, am spart lucruri, și, vizoare, clanțe, semne de exit, calorifere, tocuri de uși și lista poate continua, pe care ori le-am plătit ori reparat pe termen scurt(shh), și ne-am distrat, cu prețul certurilor temporare, la care ne simțeam vinovați, dar râdeam după puțin timp și mai adunam o amintire la ecuația care, peste câteva săptămâni o să aibă și un egal, o problemă pe care o să o rezolvăm, fiecare copil cu un rezultat diferit. Un rezultat diferit dintr-o șlefuire în același fel, a 33 de forme diferite, fără însă un tipar... Dar, a ieșit o formă unică din fiecare, nemaivăzută până acum, de care sper că părinții, profesorii și toți ceilalți tutori sunt mândri.

Citind textul acesta, realizez că m-am încadrat în tipul primului articol la care mă gândeam, dar, în același timp, sper că mi-am lăsat tușa personală, mai neobișnuită asupra unui text pe care n-o să-l mai citească nimeni, decât copiii de la VIII-a care vor inspirație ca să facă și ei un articol asemănător și sper să le fie de ajutor... Ca o încheiere normală, vreau să le mulțumesc tuturor profesorilor pentru răbdarea și toleranța pe care ni le-au oferit în acești ani, pentru destule ore interesante la care am râs, am glumit și ne-am distrat la școală, atât fizic, cât și online, doamnelor de serviciu care vorbesc cu noi, doamnei bibliotecare și domnului mecanic care ne dau încărcătoare pentru telefoane când nu are nimene în școală, doamnelor asistente la care venim cel puțin de 3 ori pe săptămână, doamnelor directoare că nu ne-au scăzut mediile la purtare, tuturor copiilor care ne-au făcut această experiență memorabilă și peretilor durabili, care ne ascultă zilnic vorbele și nu pot să ne răspundă. Istoria școlii ne va avea și pe noi ca niște urmași, această scriere fiind o dovadă a muncii tuturor, cu bune și cu rele! Cum ne spunea o doamnă profesoară, "Vă mănâncă coaja pe voi, mândrilor!". Și, ca o paranteză, tu ce crezi despre clasa a VIII-a? Suntem foarte prietenoși cu toată lumea, după mine!

Martin Irina, Clasa a VIII-a A

O CĂSUȚĂ

**Lucrare premiată cu Premiul I la
Concursul de creație "Îmi place să scriu!"
organizat de Biblioteca Județeană Ștefan Bănulescu
Tomescu Karina, clasa a V-a B**

O căsuță este mare sau e mică, are forme și culori și un acoperiș printre nori. Cu toate acestea, am și eu o căsuță. Nu e mare, nu e nici mică, nu are forme și culori și nici un acoperiș printre nori. Căsuța mea e... diferită!

Forma sa nu e definită. Căsuța mea e construită într-un arbore bătrân. Peisajul ce zâmbește printre dinții săi de lup e mirific. Căsuța mea se află în mijlocul junglei cele negre, într-un luminiș înfiorător. Luminișul nu are lumină orbitoare, deoarece căsuța mea făcută dintr-un copac are ramuri milioane și un desis făcut din frunze foșnitoare. Oriunde vei privi, vezi o singură culoare. Verdele cel sumbru și cenușiu este vazut de la mare departare. Atârnând de crengi bătrâne stau legănându-se felinare, felinare...

Scoarța pomului uriaș e trecută de milenii într-o stare muritoare. E frumos să vezi cum atârnă de al său trunchi mușchiul vechi ce din adânc sosește și, bineînțeles, primește marea umezeală în dar. Locul casei uimitoare nu e bântuit de gunoaie strălucitoare. În aceste păduri seculare este natură neatinsă de ale omului toane.

Și oriunde vei privi, ceva tot vei auzi. Auziți chemarea fiarelor pădurii, ce urlă neîncetă! Observați și licuricii ce vorbesc? De neuitat...

Căsuța mea are și scări, formate doar din două trepte înguste și întunecate. Un drumeag micuț și prăpădit de ani grei duce șerpuind la aceste trepte. Ușa cea învechită este încăpătoare și o doare tare trecerea timpului, o doare! Pe căsuța mea mai sunt asezate ordonat ferestrele luminate și miciute, zici că sunt pentru maimuțe!

Intru în casă. Tot ce văd este o canapea înflorată roz cu niște frumoși trandafiri purpurii. Lângă ea stă încântată o măsuță: mică, galbenă, drăguță. Urc la următorul etaj, pe o scară din lemn ars, maroniu. Acolo observ că se găsește un pat mărunt ca de spital. Și pe unde îmi mai fug ochii, văd tablouri minunate, cu tot soiul de peisaje vorbitoare: creștete de munți înalți, pajashi cu animale la păscut, dealuri verzi și înflorite, plantații de lavandă. Paralel chiar de pătuț, se află un fotoliu prăfuit, asemenea unei jucării. Este mov, dar e și-albastru, cu un arc pitic ieșind din spătarul mic.

Mai urc puțin pe încă o scară, de această dată vopsită într-un galben azuriu. Urc și urc și ce-mi văd ochii? Mii și mii de cărți plutind pe rafturi de stejar. Am păsit în bibliotecă zâmbind și o scară tipică m-a ademenit gândind că mă va purta cămara cea molipsitoare de vise la întâmplare. Și urc din nou și ajung în vârful casei. Văd un acoperiș de frunze și crengute ieșind ușor din podea liane m-au înconjurat, sperând să readuc ce a fost de mult uitat. Din frumosul val de frunze curg felinare, care luminează slab, fiind din vremuri de mult apuse. Trunchiul arborelui pe afară e și el învăluit în iederă otrăvitoare, pentru a ține la depărtare pe cei cu suflet necurat.

Căsuța mea e uimitoare, pereche nu are și pe toți vă aștept cu nerăbdare să-mi faceți o vizită aici, unde nu se scurge nici un strop din sticla civilizației!

Gimnăzium

primăvara

Păsările ciripesc,
Norii se risipesc,
Soarele strălucește,
Vremea se încălzește!
Ghiocei, lalele,
Viorele albăstrele
În grădini au înflorit,
Câmpul a înverzit!

*Andrei Smaranda,
clasa IA*

Mama

Mama mea e tare bună
Mi-e și soare, mi-e și lună
O iubesc pe-a mea mămică
Cu ea în lume nu mi-e frică
Tare-i scumpă, ca o floare
E o mama iubitoare!

*Caraivan Nicolas-Andrei,
clasa a III-a B*

*Frunză Andra Teodora,
clasa a III-a B*

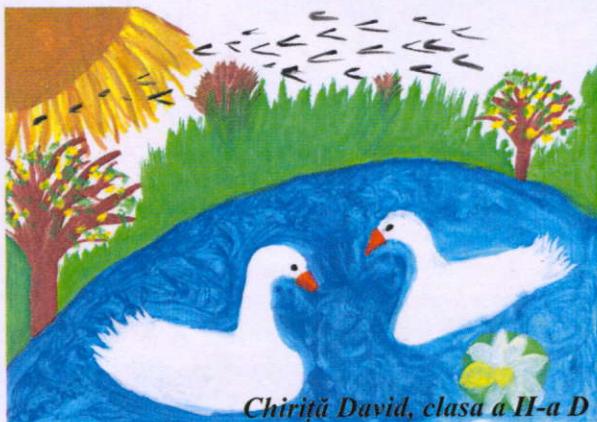
Bucuria primăverii

Soarele a răsărit
Și zăpada s-a topit.
Ghiocelul se trezește...
El primăvara vestește.

Peste tot sunt mii de flori,
În văzduh se-aud cocori,
Vin berze și rândunici
Să-și crească puii aici.

Apar și albinele,
Cercetează florile.
Fluturii pe flori se-așază
Și apoi în cerc valsează.

Donisei Andrada, clasa a III-a C

Chiriuță David, clasa a II-a D

Gimnasium

Vlante Francesca, clasa a III-a D

Mama

Mama mea e bună!
Este ca o zână!
Mă iubește mult
Pentru că o ascult.

Uneori e rea,
Dar e mama mea!
E ca o furtună
Într-o zi nu prea bună.

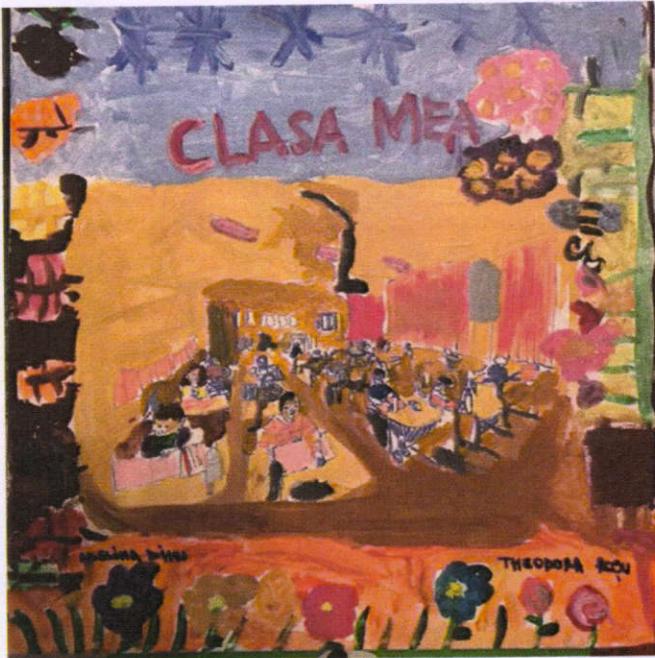
Când se calmează,
Mă îmbrățișează
Și eu o îndrăgesc
Și o pupăcesc!

Oprea Stefan Leonard, clasa a III-a B

Bica Nicola Cristina, clasa a II-a D

*Roșu Teodora și Dinu Adelina
clasa Pregătitoare A*

Clasa mea

Clasa mea e cea mai tare
Cu multă colaborare
Ne-nțelegem de minune
Avem numai note bune.

La română nouă, zece
Pe noi nimeni nu ne-întrece
La ore suntem cuminți,
Scoatem profesorii din mînți.

Mereneanu Aliona, clasa a VI-a D

COPILĂRIE DIN POVEȘTI

Acolo unde florile doar râd,
Acolo pe un tărâm de basm,
Copilăria, te cheamă
Și este loc de bună seamă!
Acolo unde temele nu sunt,
Iar copiii mereu surâd,
Acolo pe dealuri sunt oițe,
Au clopoței de aur și codițe
Capra și lupul se împrietenesc
Și împreună ei se veselesc!
Copilăria este ca-n povești
Și te cheamă acolo să te veselești.

Moroiu Eva Maria, clasa A II-a A

Școala

Nota zece, nota nouă,
Le culeg pe amândouă.
Noi la școală repetăm
Să fim buni, să învățăm.

Matematică, română,
Le învăț pe toate strună,
Să fiu bună, respectuoasă
Și să stau cuminte-n clasă.

Petrescu Maria Izabela, clasa a V-a C

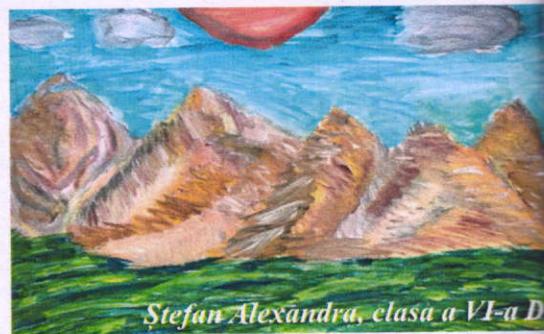
Clasa noastră

Clasa noastră-i ca o floare
Ce se îndreaptă sus, spre soare.
Te putem face să zâmbești,
Ori de câte ori dorești.

Pandemia ne-a oprit
Împreună, de mult, n-am glumit.
Poate, poate o să ne întoarcem
Boacăne multe să facem.

Profesorii la școală ne aşteaptă,
Dar atunci când situația se îndreaptă.
Până atunci suntem optimiști
La ore ne descurcăm ca niște profesioniști.

Clasa a VI-a D

Ştefan Alexandra, clasa a VI-a D

Cine sunt eu?

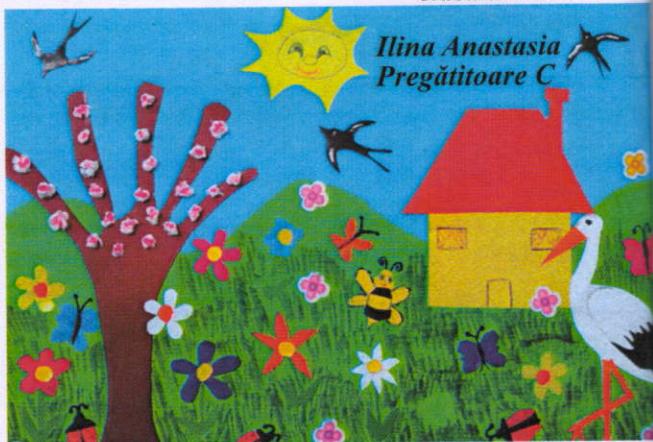
Cum să mă cunosc?
Cu cine mă împac?
Cu ce îmi place să mă îmbrac?
Ce ador să mănânc?
Sau ce prefer să cânt?
Toate acestea mă ajută să mă recunosc.

*Stănescu Daria Andreea,
clasa a VI-a A*

Ce e copilăria?

O lume plină de surprize?
Un loc lipsit de supărare?
Copilăria, pentru mine,
Este tărâm plin de magie,
E cântec, joc și voie bună,
E vocea mamei ce te-alină,
E tot ce astăzi eu trăiesc,
Copilărie, te iubesc!

*Istrate Daria-Luisa
clasa a V-a C*

*Ilina Anastasia
Pregătitoare C*

SUNT ȘCOLAR ÎN CLASA I!

Eu sunt Luca și sunt un "boboc" mândru de clasa I.

Așteptam cu nerăbdare să-mi revăd colegii după o perioadă foarte lungă, să văd noua sală de clasă și să descopăr manualele de clasa I. Dar cea mai mare emoție am simțit-o în momentul când am cunoscut-o pe doamna învățătoare!

Privirea senină și vocea blândă a doamnei au învins, însă, toate emoțiile și cu toții ne-am dat seama că vom avea alături o persoană iubitoare, înțeleagătoare și, mai ales, o "a doua

mamă" care ne-a dat tot sprijinul în perioada școlii online. În acest timp, deși ne-am simțit lipsă, am învățat că trebuie să fim mai răbdători, mai atenți și să-i respectăm pe ceilalți atunci când vorbesc.

Am devenit astfel mai responsabili și mai disciplinați. Acum, că ne-am întors la școală, apreciem tot mai mult timpul petrecut alături de colegi și de doamna învățătoare care, cu răbdare, ne-a învățat alfabetul, să socotim și am făcut multe activități frumoase și interesante.

Preoțescu Luca-Andrei, clasa I A

Promoția 2012-2021 Pe curând, Școala 3!

În urmă cu 9 ani, am intrat plini de emoție pentru prima dată în clădirea care ne-a adus unele dintre cele mai frumoase amintiri, iar acum ne pregătim să o părăsim, mai maturi și mai puternici, cu multe gânduri bune și speranțe în suflet.

De-a lungul anilor, cadrele didactice ne-au călăuzit pașii pe drumul către succes, începând cu doamna învățătoare, care s-a străduit, nu doar să ne transmită conținutul școlar, ci mai ales să ne formeze mintea și sufletul, dorind să ne vadă un colectiv unit, altruist și disciplinat. Va rămâne o amintire mereu vie grija dumnelei pentru sensibilitatea noastră, pentru micuții emoționați pe care, cu răbdare și afecțiune, a reușit să îi transforme în niște elevi responsabili, ce așteaptă clasa a cincea cu drag și curiozitate naivă de a afla lucruri noi.

În toamna cald colorată a anului 2017, am făcut cunoștință cu doamna dirigintă. Cu firea sa blândă, ne-a fost întotdeauna alături, fără să ne judece, în ciuda năzbătiilor pe care le făceam. Educația noastră a fost întregită și prin eforturile celorlalți

profesori, martori la evoluția noastră, pe care au susținut-o cu priviri calde, pline de duioșie și, uneori, nu fără motive, cu sprâncenele ridicate. Nu vom uita niciodată sentimentele de mândrie și fericire atunci când profesorii ne ajutau, dar nici pe cele de teamă, care mereu se iveau la teste. Anul 2020, dificil pentru omenirea întreagă, ne-a pus față în față cu un alt fel de școală: școală online. Profesorii noștri, cadre didactice devote și pasionate de meseria lor, s-au adaptat rapid și au făcut ca pentru noi totul să pară ușor. Suntem norocoși că, încă o dată, dumnealor au făcut tot posibilul pentru a depăși toate condițiile nefavorabile ale cursurilor online și sperăm că ne-au iertat abaterile insolente.

În prezent, ne pregătim pentru absolvirea clasei a opta cu teama firească de necunoscut, dar încrezători, datorită cunoștințelor dobândite pe parcursul acestor ani, un "bagaj" neprețuit pentru viitor. Suntem recunoscători pentru fiecare zi petrecută în această școală, iar atât de multe amintiri ne leagă de ea, încât nu ne dorim să spunem „La revedere!”, ci doar un „Pe curând!”

Neculae Mara, clasa a VIII-a A

CINE SUNT EU?

Cine sunt eu? Cum ar trebui să știu cine sunt dacă zi de zi sunt cineva diferit? Cine suntem toți până la urmă? Suntem fiecare personaje secundare în povestea celui de lângă noi. Suntem instabili emoțional. Suntem niște oameni ce se luptă zilnic cu viața, încercând să îi dea de cap. Dacă nu toți, cel puțin eu.

Autocunoașterea sună atât de complicat, tocmai de aceea apelăm la aceste "personaje secundare" din viața noastră. Ele ne spun ce cred și ce știu despre noi, cea mai mare greșală. Opinia lor duce la neîncredere. Lipsa de încredere în sine duce la anxietate, la sentimentul de frică că nu este destul de bun pentru ei.

Începem să facem diferențe lucruri pentru a încerca să ne schimbăm corpul, personalitatea, felul de a gândi. Tot. Vrem să schimbăm tot. Acest lucru este mult mai greu decât autocunoașterea. Tocmai pentru că nu te cunoști și nu ai timp de tine, nu știi ce ar trebui să schimbi.

Ne dorim să găsim o modalitate de a ne opri sentimentele, pentru a nu simți niciun fel de remușcare, să nu simțim frică, ură, iubire, tristețe. Și această dorință, împreună cu alte multe alte gânduri duc la distrugerea sănătății mentale. Avem mult prea multă presiune asupra noastră. Căderile nervoase, momentele când pur și simplu ne uităm în gol fără a simți nimic, toate aceste lucruri formează cea mai grea perioadă prin care cineva poate trece.

Ne îndepărțăm de toti, impunându-ne că nu simțim nimic pentru ei, nu avem de ce să le mulțumim. Căutăm confortul de care avem nevoie, și de fiecare dată când acesta apare, îl dăm la o parte.

De frică. Frica de a nu fi doar un joc.

Ne irosim cei mai prețioși ani de viață ascultând publicul și vocile din capul nostru care ne spun că nu suntem îndeajuns de buni, nu suntem perfecti, care ne ceartă zilnic pentru fiecare greșală. Acele șoapte care te fac să te gândești dacă alegerea pe care urmează să-o faci este cea bună, șoaptele care pun orice mai presus dar nu fericirea ta proprie.

Dacă nu toți au făcut asta, atunci eu de ce da? Probabil, cea mai mare realizare a mea este că am reușit să ma cunosc pe mine însămi, că am păstrat doar personale care mă fac fericită, și că acum părerea celorlalți nu mă influențează.

Cum am ajuns la asta? Nu a fost deloc greu, dar am pus piciorul în prag. Dacă ei cred asta sau aia despre mine, eu de ce trebuie să cred același lucru? Ei nu sunt în pielea mea. Ei sunt acolo, chiar dacă nu trebuie, deci de ce ar trebui să îmi pese? Am descoperit fericire în anumite activități ce mi-au arătat că sunt opusul a ce cred ei, sunt exact ce am eu nevoie.

Pentru a ajunge la autocunoaștere, trebuie să dai la o parte unele obstacole, chiar dacă este greu. Dacă nu ar fi greu, nu ar fi frumos. Atunci când știi cine eşti, ce poți și ce vei face, te poți numi o persoană fericită. Sunt personajul principal pe lângă cele secundare sau episodice, este cartea mea și pot da pagina oricând.

*Constantin Simina,
clasa a VI-a D*

Aripi deschise

De-a lungul acestor ani, petrecuți în Școala Gimnazială Nr. 3, multe persoane ne-au spus că le pare rău de noi, căci am fost și suntem o generație sacrificată, o generație a schimbărilor. Însă noi, nu am primit-o niciodată ca pe un lucru de întristare, ci, mai degrabă, ca pe o provocare. O provocare prin care să demonstrează că suntem capabili să ne adaptăm la orice situație. Astfel, cu ajutorul doamnei învățătoare, al colegilor, pe care îi pot numi cu ușurință prieten și al profesorilor, am reușit să trecem peste fiecare obstacol, de la lipsa manualelor timp de un semestru, până la miciile certuri dintre noi, năzbătările făcute sau absențele nemotivate din catalog.

Consider că școala gimnazială are un rol bine definit în viața fiecărui copil. În această perioadă învățăm ce înseamnă să avem responsabilități, să fim uniți, să ne purtăm de grija unii altora, să fim prietenoși, să ne ajutăm, cu alte cuvinte, să ne creăm amintiri deosebite. Fără a realiza cum a trecut timpul, din sfioșii copii, desprinși cu greu de la sânul doamnei învățătoare, am ajuns copiii mai maturi, dacă se poate spune, copiii inteligenți și înțelepti, care își rostesc acum prin aceste compuneri cuvintele de rămas bun și de mulțumiri adresate profesorilor.

Pentru acești 9 ani, în care ați avut grija de noi și ne-ați dirijat pe un drum anevoios, vă mulțumim! Mulțumim discipolilor veșnic neobosiți, iertători și înțelegători, care au contribuit la formarea caracterelor noastre, dar care, mai mult de atât, au format la școală, o a doua casă, o a doua familie. O mică parte din viața mea am petrecut-o la Școala Gimnazială Nr. 3 și sunt mândră să mă pot numi absolventă a acestei școli!

Deși pe fiecare profesor îl respect, de la fiecare profesor am învățat câte ceva și pe fiecare știu că o să îl vizitez cu bucurie în suflet când voi ajunge la liceu, pentru că îmi vor lipsi, vreau să o menționez în special pe doamna noastră dirigintă, Petranici Diana, care a depus un efort suplimentar în formarea unui colectiv frumos. Dumneaei a fost cea care ne-a ghidat prin acest labirint întortocheat, numit gimnaziu și cea care ne-a ajutat mereu să ne întoarcem pe drumul cel bun, când ne pierdeam pe căi greșite. Nu îmi pot imagina cum am fi putut parcurge acest drum, fără ajutorul dânselui, fără sprijinul și afecțiunea acordată fiecărui copil în parte. A fost și va rămâne mai mult decât o profesoră excelentă de limba și literatura română! Este o prietenă și o mamă în același timp.

Închei prin a aminti că a venit vremea să ne deschidem aripi și să ne desprindem de aceste holuri, ale Școlii Nr. 3, care vor rămâne mereu inscripționate cu pașii unor foști elevi dintr-o clasă unică prin felul ei și totuși atât de comună, a VIII-a A.

Le doresc tuturor colegilor mei să aibă parte de un viitor cât mai frumos și deja aştept o reuniune a noastră din viitor.

Rămas bun, dulci ani de gimnaziu!

Sturzoiu Maria, clasa a VIII-a A

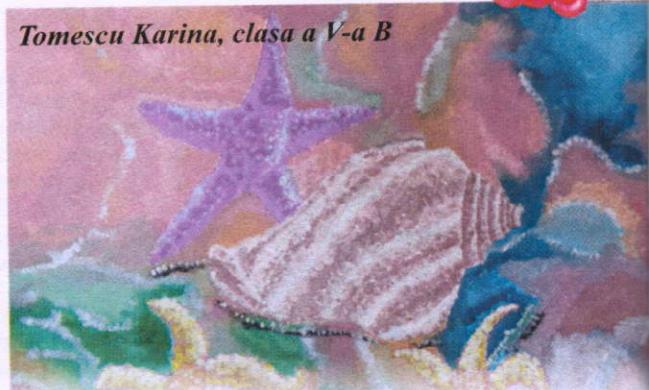
Inima tuturor vârstelor

La fel cum susținea scriitorul Lucian Blaga, copilăria este cu adevărat inima tuturor vârstelor, reprezentând cei mai valoroși ani din întreaga viață a unui om.

Astfel, în timpul copilăriei trecem prin clipe deosebite, începem să ne cunoaștem pe noi însine, cât și pe ceilalți, descoperim valori ale lumii din care urmează să facem parte în calitate de adulți, ne formăm comportamentul și ne pregătim pentru viitor. Pe lângă toate acestea, cele mai bune părți ale copilăriei sunt lipsa de griji, iubirea necondiționată primată de la toți cei din jur și timpul liber petrecut numai jucându-ne.

Tomescu Karina, clasa a V-a B

Pe curând, Școala 3!

În toamna aurie a anului 2012, cu toții am intrat speranți pentru prima dată pe poarta acestei școli, care, pe parcursul anilor, ne-a creat momente frumoase și ne-a adus bucurie în suflet, iar acum, 9 primăveri mai târziu, ne pregătim să o părăsim ca elevi ai acesteia, pentru ultima dată.

Parcursul nostru a pornit de la doamna învățătoare, care ne-a călăuzit și ne-a împins spre a fi cea mai bună variantă a noastră. În clasele 0-4, ne-a învățat să adunăm și să ne dăm seama că unde-s mulți puterea crește, ne-a făcut să ne deschidem altora și să legăm prietenii care rezistă și în ziua de astăzi. Toată priceperea dumneaei ne-a făcut să fim elevi bine pregătiți în cei 9 ani de gimnaziu, care se apropiau din ce în ce mai repede.

În clasa a V-a, am făcut cunoștință cu doamna dirigintă și cu restul colectivului de profesori. Timpul trecea, noi cu drag munceam, iar, fără să ne dăm seama, eram educați ca viitor cetățeni model ai societății. Am învățat că cine se asemănă și adună, că este ușor să-ți descrii prietenii în trei limbi europene și diferite lucruri despre țara noastră, dar cel mai important, am învățat să fim oameni: să îi ajutăm pe ceilalți la greu, să muncim în echipe și să protejăm pe oricine și orice se află în jurul nostru.

Acum, pe ultima sută de metri până la Evaluarea Națională stăm și reflectăm la toate evenimentele care ne-au adus bucurie, tristețe, emoții și furie, care au însemnat timpul nostru petrecut în această unitate de învățământ. Prin acest mesaj nu vreau să transmit un „Adio!”, ci mai degrabă un „PECURAND!”.

Papacioc Rareș-Ioan, clasa a VIII-a A

Din cauza faptului că aceste lucruri vor deveni foarte repede amintiri memorabile, copilăria trebuie prețuită și admirată cât mai este posibil pentru fiecare dintre noi, așa că nu uități niciodată importanța acestei perioade rupte din Rai.

Mușat Iulia Mayada, clasa a VI-a B

Mama

Oul din minune

Timpul e irelevant. De ce știm că e primăvară? De ce se numește anotimpul renașterii, dacă trece atât de ușor, aproape fără impact asupra mea... Singurul lucru care rămâne întipărit este lumina albă, puternică care pare oranž când îți închizi ochii. Dar soarele e asociat cu vara, nu? Ei bine, vreau să contrazic asta.

După vremea rece, o rază de soare este cea mai frumoasă, nu atunci când e din abundență. Este ceva ce trebuie să aștepți în fiecare zi, pe la ora trei. Cum trece prin cameră creează o realitate ireală, iar camera pare albastră chiar. Însă, cea mai frumoasă parte este când îți închizi ochii și pătrunzi într-o lume caldă și revigorantă, o lume verde și oranž. Deși lumina vine și pleacă, de ce nu se schimbă nimic? De ce trec anotimpurile, dar eu nu simt nimic diferit? De ce pare primăvara atât de indiferentă, nepăsătoare și distanță?

Primăvara este de admirat. Își face treaba și pleacă, lăsându-mă să aștepțe acea lumină de primăvară rece.

Am primit un ou. A trebuit să îl sparg, dar nu s-a întâmplat nimic. Se spune că acest ou îți dă ce îți dorești. Astă înseamnă că nu îmi doresc nimic, bănuiesc. Dar nu este adevărat, căci îmi doresc să zâmbească la mine. Să nu mă trateze cu indiferență, să fie cu mine pentru totdeauna. În fiecare noapte mă întreb de ce este noaptea întunecată și ziua luminoasă. De ce nu invers? De ce nu e vara prima și după primăvara? Numele lor nu e prea important, căci se schimbă când e vorba de alte limbi. Nu este atât de frumos? Să o văd cum pleacă?

Eu sincer cred că asta e cea mai frumoasă parte: să aștepțe în grădina plină cu ouă, neclintită. Poate primăvara este frumoasă și plină de bucurie. Ce-i drept, așa a fost și pentru mine când eram mică, dar acum este atât de lipsită de importanță, încât mă gândesc la ea mereu. E ca o perioadă de tranziție, de confort. Desigur, primăvara aduce atâțea lucruri... Trece și știu că nu o pot opri. În viață veșnică sper să fie mereu primăvară, cu flori care nu mor, vânt rece, frunze de mentă și perdele. Dar oare de ce perdele? Pentru că atunci se vede cel mai frumos lumina.

Total trece pe lângă mine. Câteva clipe pot ruina tot. Deja au făcut-o, dar oare de ce nu pot realiza? E ca și cum ar fi un vis continuu. E oare de la primăvară? Poate.

Mă întreb dacă poate fi contagioasă, această stare. Poate nu voi ști niciodată. Oare va muri vreodată primăvara și nu va mai fi un nou început? Nu. Nu a fost niciodată un nou început. A fost doar continuarea unui ciclu gri-albăstrui. Poate de astă iubesc culoarea oranž.

Oare ce culoare are primăvara? O fi oare transparentă, gri sau roz? Contextul nu e important, e doar o întrebare. Eu zic totuși că are culoarea modului în care o vezi. Eu o văd steluțe fine și ouă sparte, deci ar fi un crem.

Dacă stau acum să caut răspunsuri, probabil voi uita tot oricum. Până la urmă, primăvara va veni mereu și își va pierde din farmec, ceea ce e trist, dar nu pot să spun că o să-mi pară rău. Cândva, va fi și un moment în care nu va mai fi primăvară.

Dar după, va fi atâtă primăvară și pace, nu vor conta celealte anotimpuri. Dar dacă nu contează celealte anotimpuri, de unde știu că va fi primăvară? Mă voi simți bej sau oranž? Voi vedea albastru și verde? Nu, de fapt, îmi voi pune întrebări sau doar voi aștepta? Trecând ca o furtună dintr-un tărâm îndepărtat, fără a fi băgată în seamă. Oare aşa se simte și primăvara? Sau își cunoaște rolul vechi? Planeta Venus este asemănătoare cu primăvara cumva. Nu pot să explic, poate e vina Afroditei, căci seamănă cu primăvara? Sau o fi invers? Primăvara seamănă cu Afrodita? Nu aş avea cum să știu, nu am ajuns într-o camera plină de lumină eternă. Poate pot întreba alt ou căruia îi place toamna, poate el îmi va răspunde întrebărilor.

Dumitru Veronica-Patricia, clasa a VII-a A

Crescând, am crezut că mama mea este cea mai frumoasă femeie de pe pământ. Și nu vorbesc despre felul în care fiecare fetiță crede că mama ei este cea mai frumoasă femeie din lume - aş compara literalmente mama mea cu alte femei și aş gândi: „Cu siguranță este mai frumoasă decât acea doamnă.”

Nu vorbesc doar despre cum arată aici. Adică, da, pielea ei este frumoasă, părul este întotdeauna perfect făcut și da, arată minunat în aproape toate hainele. Dar, în afară de asta, există multe motive pentru care mama mea este frumoasă, aşa că scrierea unui eseu nu-mi va fi de ajuns. Cu toate acestea, având în vedere că se apropie 8 Martie, mi-am luat un moment să aștern niște cuvinte.

Mama mea este frumoasă pentru că este altruistă. Mama a pus mereu pe alții înaintea ei. Ea m-a învățat să îi iubesc pe ceilalți și să îi servesc pe cei care au nevoie fără să mă gândesc la ce pot obține în schimb.

Mama mea este frumoasă pentru că este inteligentă. Când nu înțelegeam ceva, renunță la somn și la viață ei personală pentru a-mi explică. A cheltuit o mulțime de bani pentru a-mi cumpăra cărți, manuale sau caiete. M-a dus în teatre, muzeu și a stat ore în sir pentru a se asigura că primesc o bună educație. Ea m-a învățat să gândesc singura, să-mi dezvolt talentele și să-mi urmez visele. Ea a fost cea care m-a ajutat să-mi dezvolt dragostea pentru citit, lucru care mi-a facut viață mai bună pentru totdeauna.

Mama mea este frumoasă pentru că se iubește pe sine. Mama știe cine este și își cunoaște și potențialul. Înțelege rolul ei în societate, familie și viață. Mama mea are grija de ea și mă învăță și pe mine să fac același lucru mânăcând sănătos, făcând mișcare și menținând un stil de viață activ. Desigur, se simte din când în când inferioară, ca oricine altcineva, dar știe să se înveselească din nou și să continue să ducă o viață fericită, pozitivă.

Mama mea este frumoasă pentru că își iubește familia. Mama mea m-a învățat cum să iubesc în atât de multe feluri. Își iubește copiii din toată inima și ar face orice pentru oricare dintre noi. A petrecut atâțea ore cu mine și sora mea, mânăindu-ne când aveam nevoie de confort și ne dădea sfaturi când ne simteam pierdute și confuze. Mama mea știe că familia ei este cel mai important lucru din lumea ei și se asigură că simțim dragostea în fiecare zi.

Mama mea este frumoasă pentru că mi-a oferit o viață bună. Nu o pot răsplăti niciodată pentru sacrificiile pe care le-a făcut de-a lungul vieții. Influența ei în viață mea este nesfărșită și eu sunt cea mai norocoasă persoană din lume pentru ca îi sunt fiică. Mama mea m-a învățat să trăiesc, să visez, să lucrez, să dăruiesc, să râd, să zâmbesc, să iubesc și să transmit toate aceste valori mai departe. Mama mea este cea mai frumoasă femeie pe care o cunosc și nu voi înceta niciodată să cred asta.

La mulți ani de ziua mamei, astăzi și în fiecare zi!

Oancea Cristina, clasa a VII-a C

Tu, mamă...

Tu, mamă, ești tot ce am mai sfânt, ești îngerul de pe pământ. Tu ești raza de soare dimineață, tu faci să dispară ceața!

Tu, mamă, ești bună, iubitoare, zâna cea ocrotitoare. Când eu plâng de supărare, tu ești cea care îmi alină inima cel mai tare! Tu ești blândă ca nimeni altcineva și dacă ceva s-ar întâmpla, tu sigur mă vei ajuta.

Tu, mamă, ai ochii ca o castană și părul blond acoperit c-o năframă! Tu ești zveltă și frumoasă, ca o lebădă grațioasă. Tu, mamă, ai mâinile catifelate, zici că sunt chiar puștate! Ai unghii frumos aranjate... Tu, mamă, ai părul prins c-o fundă, ce-n inimă mi se afundă.

Și te iubesc la nesfârșit! Deasupra patului meu, astăzi, roua a pictat în zori, un chip roșu-n obrăjori. El întrebă "Te-ai trezit?" cu un glas frumos, șoptit...

*Tomescu Karina,
clasa a V-a B*

Mihalea Bianca, clasa a VIII-a A

Primăvara

Primăvara a sosit,
Ghoceii au înflorit,
Soarele pe cer zâmbește
și natura o înverzește

Primăvara a sosit,
Toate florile au ieșit,
Soarele pe cer zâmbește
și zăpada o topește!

Ivan Antonia-Ilinca, clasa IB

Olaru Maya, Pregătirea C

Primăvara

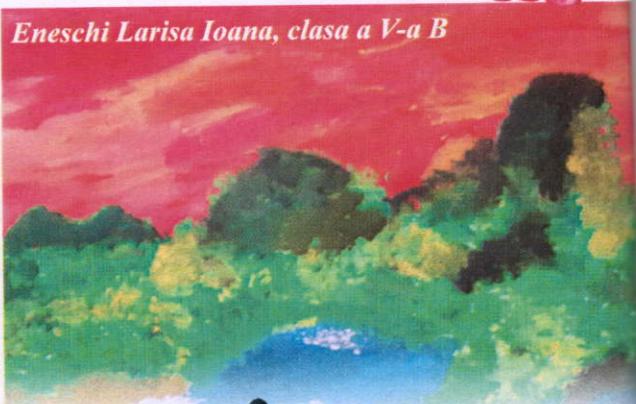
Primăvară, bine ai venit!
Ghoceii au ieșit,
Mielușeii sunt pe câmp,
Rândunele vor sosi curând.

Prin grădină floricele,
Gândacei și fluturași.
Soarele e arzător,
Fără nici măcar un nor!

Pomii au înflorit în livadă,
Copiii au ieșit că să-i vadă.
Pe pajiștea cu verdeată,
Veseli și plini de viață.

*Popescu Rareș Valentin,
clasa I B*

Enescu Larisa Ioana, clasa a V-a B

Le printemps de mon cœur

En fin, le printemps arrive. En ce moment les oiseaux migratoires reviennent au pays, les arbres se réveillent à vie, les premières fleurs lèvent timidement, leur tête face au soleil. Les abeilles commenceront bientôt leurs activités. Même les gens se sentent mieux, le soleil puissant leur monte le moral. Les jours se rallongent, les nuits se raccourcissent.

On aère les maisons, on laisse le soleil pénétrer et chauffer les pièces.

C'est le moment de prévoir des travaux de jardinage d'acheter les semis, de préparer la terre.

J'aime beaucoup le printemps quand la nature s'éveille. On peut voir fleurir au jardin les perces-neige ou les tulipes ou le muguet.

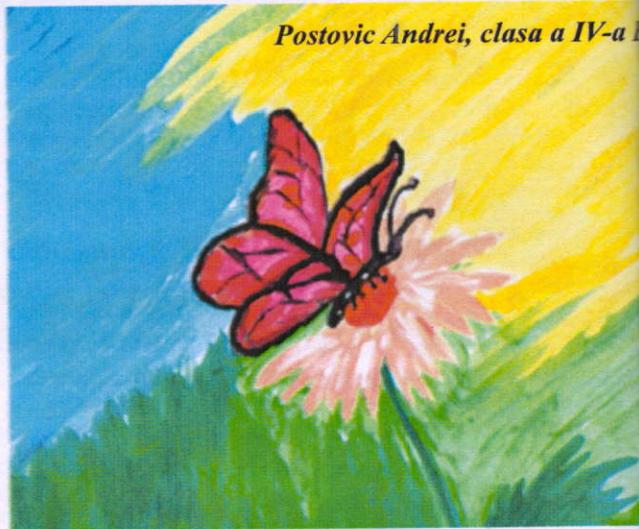
J'en profite pour enfourcher mon vélo et faire de balades. C'est vraiment gai de jouer dehors.

Quand le printemps revient, on oublie la neige et le froid. Le soleil se lève de plus en plus tôt et se couche de plus en plus tard. La nature s'est beaucoup changé et ça me plaît beaucoup.

Aucune saison n'est plus propice à inspirer les poètes que le printemps, mom ent magique où la nature nous offre des fleurs et des couleurs.

Gheorghe Sabina, clasa a VII-a C

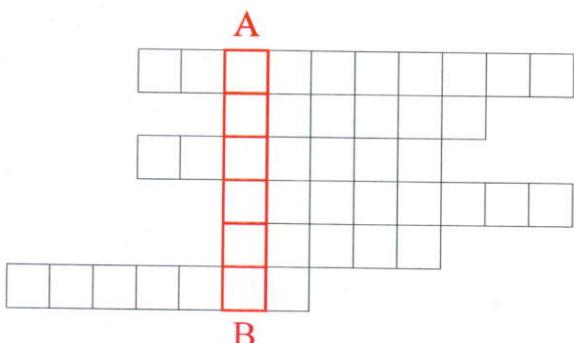
Postovic Andrei, clasa a IV-a E

REBUSURI

REBUSUL PRIMĂVERII

Pe coloana A-B vei descoperi prima lună a primăverii.

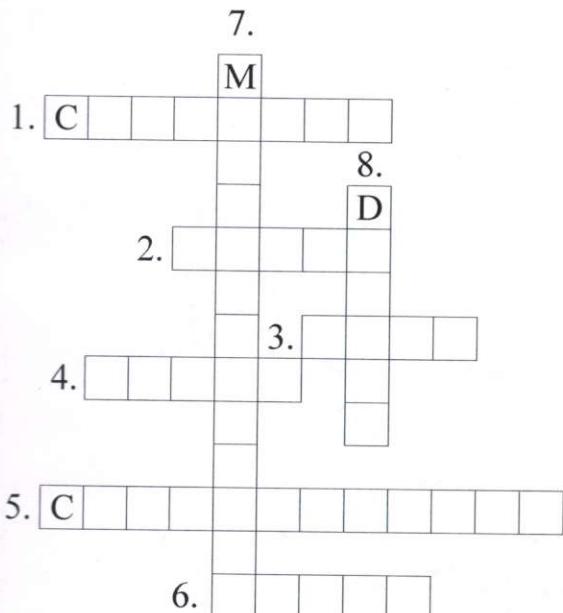

1. Pe 8 Martie este ziua ...
2. Sunt harnice și zboară din floare în floare.
3. A doua lună a primăverii.
4. Viorele sau ...
5. Covor verde pe câmpie.
6. Vestitorii primăverii.

Popescu Rareș Valentin, clasa I B

LES FOURNITURES SCOLAIRES

Pe coloana A-B vei descoperi prima lună a primăverii.

1. Dans le ... les écoliers mettent leurs livres et cahiers.
2. La ... sert à tracer des lignes droites.
3. Il a pris une bonne ... en français.
4. On regarde la ... pour voir les pays, les villes ou les formes du relief.
5. Pour faire ces opérations, j'utilise une
6. Mon ... n'a pas d'encre.
7. Vous devez résoudre cet exercice de
8. On n'a pas de ... pour demain.

Cîrnu Ingrid-Elena, clasa A VI-a B

LES MEILLEURS VIRELANGUES

1. Un pâtissier qui pâtissait chez un tapissier qui tapissait, demanda un jour au tapissier qui tapissait: vaut-il mieux pâtisser chez un tapissier qui tapisse ou tapisser chez un pâtissier qui pâtit?
2. Un chasseur sachant chasser doit savoir chasser sans son chien.
3. Les chaussettes de l'archiduchesse sont-elles seches ou archiseches?
4. Mur pourrit, trou s'y fit, rat s'y mit. Chat l'y vit, rat s'enfuit. Chat suivit, rat fut pris.
5. Didon dîna, dit-on, du dos dodu d'un dodudindon.

Gheorghe Sabina, clasa a VII-a C.

Cristea David
Clasa a II-a D

ISSN 1843 - 9381

Design & Digital Print: TIPOGRAFIA PRINT CREATIV
Tel.: 0243 232 114
E-mail: tipografia@printcreativ.ro